

MAGAZIN

8 ÉVE AZ LMBTQ KÖZÖSSÉGÉRT

nummen

FREE | VIII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

NEM EGY ARCTALAN TÖMEG VAGYUNK

Tálos Atanáz,
Ördög Ivett,
Fajt Alex

Kristinus

BORBIRTOK

NÁLUNK A SOKSZÍNŰSÉG ALAP

ÉLVEZD A TERMÉSZET NYUGALMÁT PRÉMIUM KÖRNYEZETBEN
FOGLALJ MÉG MA

GASZTROMŰHELY | VINOTEL | BORBIRTOK

WWW.KRISTINUS.HU | 06 85 539 014 | INFO@KRISTINUS.HU

humen FESZTIVÁL

film | kiállítás | színház | tánc

SZEPTEMBER
8-25.

BUDAPEST
LMBTQ KULTURÁLIS
FESZTIVÁLJA

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

humenfesztival.hu

6

CÍMLAPSZTORI

Nem egy arctalan tömeg vagyunk
- 3-an a 30-ért, 30-an a 30 ezerért

14

BETŰTÉSZTA

Milyenek a melegek?
- Megjelent Nádasy Ádám első novelláskötete

16

MOZGÓKÉP

Ha tudnád

20

KRISTÓF VILÁGA

Egyek vagyunk, de ne legyünk egyformák

24

PINK TOPIK

A kezdetektől nyitottak voltunk a máshova
járó LMBTQI hallgatók és végzetek felé is
- Bemutatkozik a GMBE

28

ÉLET/HELYZET

Beloud - új színfolt az LMBTQ közösségben

30

EMBERKÉP

Azokat a vívódásokat, amiken átstem életem
folyamán, talán másik is megélik
- beszélgetés Balázs Attilával

34

POZITÍV SZEMMEL

Tíz évvel ezelőtt a HIV-ben csupán egy
véletlenszerű szerencsétlenséget láttam volna

36

DRÁMAKIRÁLY

Identitásaink

38

VISSZAPILLANTÓ

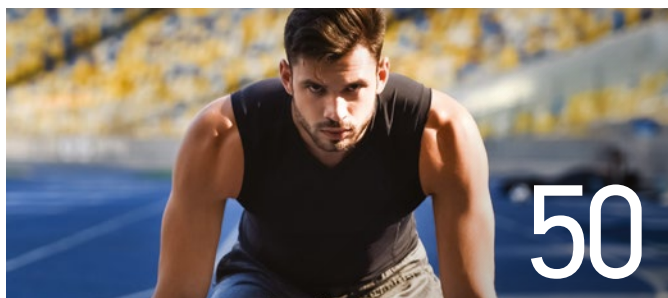
Jeffrey Dahmer - Amerika legfélelmetesebb, legsokkolóbb sorozatgyilkosa

42

ÉLET/HELYZET

Gyűlnek a felhők, vihar várható
- Prideszervezés Kubában a koronavírus idején

50

SPORTCIPŐ

Öt abszolút nyerő ok, amiért érdemes futni

52

ÚTLEVÉL

Ahol zárdába vonult egy meleg király
- Friedrichshafen

54

PROUD HUNGARY

Budapest Day & Night

56

CINEMA

The Half of It

58

PROUD HUNGARY

Safe outdoor places that Budapest has to offer post COVID-19

64

COVER STORY

"We are not a faceless crowd"
- Three for thirty, thirty for thirty thousand

BUDAPESTFILM TÁVMOZI▶▶

A BUDAPESTI TÁVMOZI VÁRJA VENDÉGEIT!
A MŰVÉSZ, PUSKIN, TOLDI, TABÁN, KINO CAFE FILMSZÍNHÁZAK
TOVÁBBRA IS NAPI MŰSORRENDENBEN VETÍTENEK
A WWW.FILM.ARTMOZI.HU OLDALON.

A Budapesti Távmozi a műsorváltoztatás jogát fenntartaj.
www.film.artmozi.hu

BUDAPESTFILM ZRT.

Újra együtt

Azt gondolom, hogy mindannyian egy igen nehéz időszak vagyunk túl, és nagyon kemény heteket, hónapokat éltünk meg. A bezártság és a megváltozott élethelyzet eközben sokunkat gondolkodásra és újratervezésre sarkallt. Nem történt ez másképp a Humen háza táján sem. Azon felül, hogy próbáltunk folyamatosan pozitívan gondolkodni, és tervezni az új jövőt, nagyon sok mindent tanultunk és sok mindent kaptunk tőletek is. A mellettünk való kitartásokat és a támogatási akcióban való részvételeket nagyon sokat jelentett számunkra – és nem csak anyagilag, hiszen folyamatosan azt láttuk, hogy fontos számotokra a Humen, és az, amit képviselünk hónapról hónapra.

Az elmúlt hetekben a kitartás és a pozitív gondolkodásra való törekvés mellett az LGBTQ közösségnek egy nagyon nehéz szituációval is szembe kellett néznie, ami a transz embereket érinti. Viszont azt gondolom, hogy a társadalom tagjainak kiállása a transz állampolgárok mellett annyira példaértékűnek tekinthető, amire nem volt korábban példa. Ráadásul nemcsak a magyar emberek álltak ki transz társainkért, hanem külföldről is többen jelezték szolidaritásukat a helyzettel kapcsolatban és elutasításukat az új törvénnyel szemben.

A Transzvélemény interjúk keretében a Humen Online-on huszonegy fantasztikus ember történetét ismerhettétek meg, most pedig az újraindulás első nyomtatott Humen Magazinjának címlapanyagát is a transz közösségnek szenteljük. Most ráadásul kilenc év után kivételesen először dupla címlappal is jelentkezünk, növelve az angol nyelvű tartalmat, hogy a hazánkban élő külföldi LGBTQ emberek számára is még több Hument adhassunk.

Végezetül pedig csak annyit szeretnék mondani, hogy nagyon örülök, hogy újra együtt vagyunk, és újra itt lehetünk veletek és nektek!

Erdei Zsolt | lapigazgató

IMPRESSZUM

LAPIGAZGATÓ: Erdei Zsolt | zsolt.erdei@humenmedia.com | **FELELŐS SZERKESZTŐ:** Kocsis G. János | **SZERZŐK:** Bernhardt Dániel, Germán Henao, Horváth Ádám, Kanicsár Ádám András, Kocsis G. János, Majer Reni, Paksi Éva, Steiner Kristóf, Szij Barbara, Talabos Dávidné dr. Lukács Nikolett, Tegdes Péter, Waliduda Dániel | **KORREKTOR:** Szij Barbara | **MŰVÉSZETI VEZETŐ:** Karlovszki Ottó | **SAJTÓKÖZLEMÉNYEK ÉS PROGRAMOK:** info@humenmagazin.hu | **KIADJA:** Humen Media Hungary Kft., H-1132 Budapest, Kresz Géza u. 16. fszt. 1/A | **NYOMDAI KIVITELEZÉS:** Keskeny és Társai Nyomdaipari Kft., H-1158 Budapest, Rákospalotai határút 6. | www.humenonline.hu | ISSN 2064-101X

A Humen Magazin bejegyzett márkanév. A név vagy a logó bármilyen felhasználása kizárólag a Humen Media Hungary Kft. írásos engedélyével lehetséges. Engedély nélküli felhasználása jogi következményeket von maga után. A Humen magazinban megjelent cikkek, írások és fotók - egyedi esetektől eltekintve - a Humen Media Hungary Kft. tulajdonát képezik. Bárminemű utánközléshez a kiadó írásbeli engedélyre van szükség. A hirdetések tartalmáért a Humen Media Hungary Kft. nem vállal felelősséget. A lapban közölt olvasói írások és interjúk nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját.

„NEM EGY ARCTALAN TÖMEG VAGYUNK”

3-an a 30-ért, 30-an a 30 ezerért

Május 19-én 134 igen, 57 nem arányban, 4 tartózkodás mellett a Magyar Országgyűlés megszavazta a 33-as törvényjavaslatot, amely ellehetetleníti a magyar transznemű emberek számára a hivatalos nem- és névváltoztatást. A törvényjavaslat beadása óta óriási csata zajlott a törvény ellen, és eddig nem látott összetartás alakult ki az LGBTQ közösségen belül. Az ellenkampány három fontos szereplőjével az elmúlt hetekről, a törvény elfogadásáról és a jövőről beszélgettünk.

AZ ELSŐ NAPOK

„Úgy érzem, egyfajta gyászfolyamaton megyek keresztül” – mondja Atanáz, transznemű férfi, Ivet pársa. Mindketten fel voltak készülve arra, hogy a kormány végül elfogadja a 33-as törvényjavaslatot, ám azt, hogy mindez ténylegesen megtörtént, teljesen más érzés volt átélni. „A történelem során láthattunk már numerus clausust és sok más, brutalitásban végződött jogfosztást. Ezek után volt bennem egy eddig nem is teljesen tudatosult, naiv várákozás az emberek irányában: arra számítottam, hogy más is összerándul arra, ha egy embercsoport életét ilyen mértékben el akarják lehetetleníteni.”

Tálos Atanáz szerint a társadalom reakciója rengeteg szinten mutatja meg a magyar állampolgár igaz színeit. Rengeteg ember élete telik el feszültségben, az ebből fakadó agresszió pedig arra ösztönzi őket, hogy előítéletekkel éljenek – hiszen, ha utálhatnak egy embercsoportot és távol tarthatják magukat tőle, akkor úgy érzik, ennyivel is biztonságosabb az életük: „Ez rendszerszintű probléma, a rendszer a mindennapi feszültségek fenntartásával, mélyítésével hat az emberek általános mentalitására, az általános mentalitás pedig bebetonozza magát a rendszerbe. Hatalmas mennyiségű kognitív disszonanciát kellene feloldania magában rengeteg embernek ahhoz, hogy változzon a helyzet.”

Ördög Ivet transznemű nő, Atanáz párja. A döntés napján interjúk sorával volt elfoglalva, aminek örült is – volt mi elterelje a figyelmét és hasznosnak is érezte magát. Másnap egy munkahelyi meetingen tört el nála a mécses, ahol arról beszélgetett a felettesével, hogy milyen jól beilleszkedett a csapatba. Ám ez az öröm már nem tudott őszinte lenni: „Nagyon nehéz megélnem, hogy már nem érzem magam itthon biztonságban, mert nem tudom, mi lesz a következő lépése a kormánynak. Pedig én szinte az egész életemet itt éltem le Budapesten, szeretem a várost, és ami a legdurvább, hogy nem is olyan rég még Fidesz szavazó voltam. Ezt jobban megbántam, mint bármilyen más döntést az életem során.”

Fajt Alex transznemű férfi és vlogger. Barátnője végig ott állt mellette a 33-as körüli cirkuszban. Bár Fanni nem része az LGBTQ közösségnek, mindig is fontosnak tartotta a szolidaritást, és azt, hogy kiálljon a közösségért: „Amikor megtudta, hogy mire készül a kormány, azonnal részt akart venni abban, hogy megakadályozzuk ezt a döntést. Egyrésztől miattam is, az én érdekeimet szem előtt tartva, másrészt azért is volt ez neki fontos, mert ez a törvény nemcsak minket, transzneműeket sodort a perifériára, hanem a kormány üzent a társadalomnak is. Mégpedig nem túl pozitív üzenetet küldött: ha éppen az utamban állsz, vagy csak szimplán nem állsz be a sorba, téged is bármikor eltörölhetnek, korlátozhatnak.” A törvény megszavazását az első órákban ő rosszabban is viselte. Alexnek kellett egy fél nap, mire felfogta a történeteket. Együtt sírtak a kocsiban, majd aznap, hirtelen felindulásból kidekoráltak egy farmerdzsekit. Ez a feldolgozási mechanizmus bevált – már annyire be tud válni egy efféle módszer egy ilyen helyzetben: „Azóta próbálok alkotni, alkotni és alkotni. Elterelem a figyelmem és közben valami másban valószínűleg megmagamat, Alexot. Ha már a valódi életben, ebben a valódi világban nem fejezhetem ki azt, aki vagyok, és nem lehetek önmagam.”

AZ ELLENKAMPÁNY

Alex Magyarország egyik legismertebb transznemű aktivistájaként leginkább a közösségi média erejét használta fel arra, hogy felszólaljon. „Részt vettem online kerekasztal-beszélgetésben, a #törörléka33as hashtag terjesztésében és ezzel együtt a petíció aláírását is szorgalmaztam. A TikTok-ra készítettem egy challenge-et, amit sokan megosztottak, illetve rekreálták olyanok is, akik nem érintettek, viszont szolidaritásukat szerették volna kifejezni. Később pedig az RTL Fókusz című műsorában beszéltem a törvényről, interjúkat adtam, és Instagram live-okon keresztül világosítottam fel a követőimet arról, mire készül a magyar állam, illetve update-eltem őket a procedúráról” – meséli.

Ivett talán az ellenkampány legfontosabb arcává vált. Már nem is nagyon számolja, hány magyar és nemzetközi sajtóorgánumnak adott interjút, a sajtómegjelenéseken felül pedig ő lett az Amnesty International reklámarca is. Az óriási szerepvállalás és az ezzel járó hírnév soha nem volt célja és nem is mindenképpen örül neki. De, mint mondja, valakinek ezt is meg kellett tennie: „Sokkal szívesebben lennék Ivett, a szoftverfejlesztő és vezető, akit azért ismernek el, amit szakmailag letett az asztalra. Ezzel együtt nagyon fontosnak tartom azt, hogy ennek a közösségnek legyen egy azonosítható arca. Ez próbálok lenni én.” Ivett sokszor nem egyedül szerepelt, hanem párjával, Atanázzal: „Ati és én, mint transz heteroszexuális pár érdekesek vagyunk a média számára. Ez nem is baj, mivel mi azon kevés transzok közé tartozunk, akik hajlandók voltak feláldozni az anonimitásukat a közösség érdekében.”

Atanáz számára különösen értékes élménynek számított, hogy a megjelenéseken keresztül beszélhetett arról is, hogy milyen mélyen megélni a transznenűséget, és elmondhatta, hogy az milyen komoly mentális terhet jelent: „Nekem is rengeteget kellett dolgoznom azon (pszichológus segítségével), hogy ne a szuicid hajlamok jelentsék az automatikus megoldási stratégiámat ezekre a nehéz helyzetekre. Nagy önismereti munkámba került ezektől a rossz stratégiáktól elszakadni, és még nagyobb munkámba került ki is mondani, hogy igen, ez velem is így volt. Most már nem szégyellem, kimondom, hogy a reakcióm arányos volt, mert annyira nehéz volt, és remélem, hogy mindezeknek a kimondása erőt ad valaki olyannak is, aki jelenleg sem lát más kiutat, de ezeket a sorokat olvassa.”

AZ OKOK

Atanáz úgy érzi, hogy az ellenkampány során nem az volt a cél, hogy „a transznenűséget mint fogalmat, a hozzá tartozó definícióval magolják be az emberek.” Sokkal inkább az, hogy megmutassa, hogy jelen van, és nyitott a kommunikációra. A nyilvános szerepvállalás egy lehetőség volt – és lehetőség jelenleg és lehetőség is lesz – arra, hogy a transznenű emberek megmutassák, hogy ők is emberek. Ehhez pedig arcok kellene. Atanáz szerint ezeknek az arcoknak a szereplése volt az igazán vitális a háborús időszakban: „Nem egy arctalan tömeg vagyunk. Emberek vagyunk, külön-külön élettörténetekkel. Ha megütnek, fáj. Úgy gondolom, ezeknek az üzeneteknek a közvetítése nem lehetséges anélkül, hogy néhány ember ne vállalná fel, hogy itt róla van szó.”

Az arcok felvállalása valóban óriási erővel működött. Csak a Humen Online felületén 21 transznenű ember

szólt fel a Transzvélemény rovatban, nem beszélve másokról, akik a magyar sajtó más médiumaiban vagy a külföldi sajtóban álltak ki a nyilvánosság elé. Atanáz szerint miután alapvetően egy kisebbségről van szó, amin belül további kisebbségben vannak azok, akik megengedhetik maguknak nemi identitásuk nyilvános megélését, ennek a néhány embernek a szerepvállalása is óriási teljesítmény: „Egyes becslések szerint Magyarországon akár harmincezer transznemű ember is élhet, ebből körülbelül harminc ember adott az elmúlt időszakban interjút. Én azt mondom, hogy ez a harminc ember soknak számít. Főleg, ha egy ennyire nehéz helyzetben lévő kisebbségről van szó.”

A nyilvános szereplés pedig összetettebb és bonyolultabb teher, mint gondolnánk, jegyzi meg Ivett. „A kampányban való látható szerepvállalás bizonyos szempontból értelmetlenné teszi a cél elérését. Ha egy ország előtt előbújok mint transznemű, onnantól viszonylag nehéz áttérni arra, hogy csak egy átlag nőként éljek. Persze azért a többség el fogja felejteni, hogy látott egy-egy cikkben vagy videóban,

de ettől függetlenül feladni az anonimitást nagy áldozat egy transznemű részéről. Épp ezért nem is tudom másoktól elvárni ezt.

A harcban ettől függetlenül persze nem csak ők vettek részt. Fontos megemlíteni mindenkit, akik, ha arcukat nem is tudták hozzáadni a kampányhoz, de a háttérben segítettek a közösséget és a közös ügyet szakmai tudásukkal és lelkesedésükkel.

Alex számára a kormány teljhatalma és az ezzel való visszaélés volt az indíték arra, hogy felemelje a hangját: „Elegem lett abból, hogy az Orbán-kormány Istent akar játszani, és olyan emberek életéről akar dönteni, akikről még csak azt sem tudják, hogy mi a nevük, vagy hogy miért annyira fontos nekik, hogy a személyijükben az a nem és név szerepeljen, amit ők magukénak éreznek. Nem, nem vagyunk kevesen. Sőt, rengeteg transznemű van. De érthető a félelmük, hiszen nincs már semmi és senki, aki megvédené őket a kirekesztéstől vagy az esetleges fizikális bántalmazástól.” Ha az ország és a világ nem lenne ennyire nem- és gendercentrikus, rendkívül sok terhes kérdéstől szabadulnánk meg és rengetegen élnének sokkal szabadabban: „Sosem fogom megérteni, hogy miért mindenki aszerint sorolja be a másikat, hogy

mi van a gatyájában, de igazából azt sem, hogy miért érdekel bárkit is ez a dolog. Sőt, tovább megyek: nem fogom soha megérteni azt sem, hogy miért zavar bárkit is az, ha valaki nemet szeretne változtatni. Mi köze van hozzá?”

A REAKCIÓK

Alex szerint Magyarországon még mindig túl kevés ember ismeri a transzneműség fogalmát, tudás nélkül pedig az ismeretlentől való félelem lesz az uralkodó, amiből jobb esetben közömbösség fakad, rossz esetben gyűlölet. Emiatt pedig az ellenkampány bárhogy is akarták, nem lehetett sikeres. „Egy olyan országban nehéz érzékenyíteni, ahol az emberek még mindig azt gondolják, hogy a transzneműség az, ha egy férfi beöltözik nőnek, egy nő pedig férfinak és szemceruzával szakállat rajzol magára. Nem, az a farsang! Vagy egy olyan országban, ahol a Pride felvonulás még mindig azzal azonosítják, hogy »a buzik bőrtangában vonaglanak«.”

A többiek kicsit pozitívabban látják a helyzetet. Ivett szerint az ellenkampány végeredményben jó hatással volt a teljes társadalomra, és most érezte először azt, hogy az LGBTQ társadalomban valóban szerepet kap a T betű. Eddig a közösségen belül volt, hogy a transzfóbia is felütötte a fejét, de most valami gyökeresen megváltozott. Ez pedig nemcsak azért fontos, mert szép gesztus, hanem azért is, mert fel kell készülni a további támadásokra. Mindenkinél, bárkinél: „Közös az ellenség, és csakis összefogással nyerhetünk. Márpedig senkinek ne legyenek illúziói: ha a transzokkal végzett a kormány, akkor más csoportok következnek. Épp ezért talán nem is csak az LGBTQ-nak kell most összezárnai, hanem a feministákkal, romákkal, zsidókkal, egyedülálló anyákkal és mindenki mással össze kell fogni, akiket ez a kormány ellenségképként próbál használni.”

A JÖVŐ

Atanáz és Ivett úgy döntöttek, elhagyják az országot. Bár a Magyarországon elburjánzó nemzetpolitika mindenképpen azt akarja elültetni a fejekben, hogy az LGBTQ emberek nem rendes magyar állampolgárok, akik nem is élik meg a magyar identitást, ez nem így van. Erre pedig tökéletes példa lehet Atanáz: „Én többek között magyar szakon végeztem. Az identitásom szerves része a magyar nyelvhez való kötődésem. A magyar nyelv nem csak egy nyelv a lehetséges sok közül – számomra ez az a nyelv, amelyen a legmélyebb, legbensőségesebb érzelmeimet kifejezem. Úgy érzem, nekem a legnagyobb honvágyam a magyar nyelv után lesz.”

Az elszakadás Ivett számára is nehéz: „Nem gondoltam, hogy egy nap egyszerűen el fogok menekülni az országból, és úgy indulok el, hogy azt gondolom, talán soha nem térek majd haza. Nagyon fáj, mert hiába vagyok félig német, és hiába volt rám meghatározó hatással a sváb kultúra nagymamám révén, én mégis itt éltem le az életem első 40 évét, ide tartozom. Most mégis elüldöznek, pedig mindig csak adtam ennek az országnak. Szomorú vagyok, mert azon magyarok sorába kell lépnem, akik nem önszántukból hagyták el az országot. Persze van, aki most azt gondolja magában »menj csak, te selejt, nem fogsz innen hiányozni«, de ugyanezt gondolták sokan Neumann Jánosról is.”

Alex nem akarja elfogadni azt a lehetőséget, hogy elköltözzön az országból. „Képtelen vagyok elfogadni a tényt, hogy az a hely, ahova születtem, ahol felnőttem, és leéltem 25 évet, ennyire brutálisan kiteszít magából. Lehetetlen.” Bár elfogadja, ha valaki mégis így dönt, hiszen mint mondja, a transznmű közösség egy szinten hontalanná vált Magyarországon. De ő inkább itthon küzdene tovább: „Mi lesz azzal a generációval, akiket magunk mögött hagyunk? Tényleg engedjük ennek az országnak, hogy ők döntsék el, hogy ki lehetsz és ki nem? Én ezt nem hagyom!”

/// Egyetlen elnyomás sem tartott még örökké ///

– mondja Ivett, aki szerint a törvény meg fog szűnni egy nap. A kérdés így nem az, hogy mikor lesz újra esély a nem- és névváltoztatásra, hanem az, hogy míg ez megtörténik, hány magyar állampolgár élete megy tönkre, vagy akár ér véget.

Alex komorabban látja a helyzetet. Szerinte egy olyan ügyszög értünk a törvény megszavazásával és aláírásával, ami után már nem elég, hogy ugyanazok az arcok felszólaljanak, akiket egyébként is ismerhet már a társadalom. A transznmű emberek májusban egyedül maradtak Magyarországon. „Elvették tőlük nemcsak a jogot, hanem a reményt is. Tudom, ez szomorú, de az én rokonaim is csak annyit tudtak mondani, hogy fejezzem be a szereplést, ne hozzak több szegényt a családomra, és álljak be végre a sorba, legyek szürke, mert akkor tudok itt tovább élni. Ahol a saját a családod nem áll ki melletted és nem harcol a jogaidért, akkor kitől várod a megváltást? Állambácsitól, aki azt sem tudja, hogy te létezel, és az sem érdekli, hogy neked ez a törvény az életedet teheti tönkre?”

A PAPIROK

De Alex nem adja fel – és eszébe sem jut hallgatni a családjára. Továbbra is szerepelni fog, nem lesz szürke, és saját bevallása szerint kész arra is, hogy „szegényt hozzon a családjára”. „Mert ez vagyok én” – mondja. – „Még ha nincs hivatalos papírom róla, akkor is Fajt Alex vagyok – ember, aki férfiként éli az életét, és erről senki más sem dönthet, csakis én!”

Atanáz bízik egy szebb jövőben, de a harcot feladta. Mint mondja, nincs egyszerűen több tartalékenergiája. Minél előbb el akarja hagyni az országot Ivettel. Magyarországon sose volt módja beadni a nemváltásra vonatkozó kérelmét. Korábban házas volt, a válókeresetét 2019-ben adta be, a házasság felbontására véglegesen pedig 2020 februárjában került sor. Bár a szükséges pszichológiai, pszichiátriai és nőgyógyászati szakvéleményeket megszerezte, házas személyként a magyar törvények szerint nem jelentkezhetett nemváltásra, hiszen az azonos neműek házassága nem engedélyezett. Nem minket szolgál a törvény, ezt már megszokhattuk. Februárban meg beadhatta volna a kérelmet, de előtte vissza akarta kapni a házasság előtti nevét, amihez újabb kérelmeket kellett volna beadni – személyesen. Ezt viszont már a koronavírus miatt bezárt hivatalok akadályozták meg. Itthon már nem fog próbálkozni. De azt nem adja fel, hogy hivatalosan is azzá váljon, aki ő valójában.

Így van ezzel a párja is: „Addig nem nyugszom, amíg nem az áll az összes papíromban, hogy a nevem Ivett.” Németországban néhány papírról állampolgárság nélkül is lehet gondoskodni, ám a teljes nem- és névváltoztatáshoz ott is német állampolgárnak kell lenni, aminek a megszerzése akár tíz év is lehet. Ivették addig is maradnak magyar állampolgárok – Ivett pedig magyar állampolgárként fog tovább próbálkozni jogai érvényesítésével.

Írta: Kanicsár Ádám András | [@kanicsar](https://www.instagram.com/kanicsar)

MILYENEK A MELEGEK?

Megjelent Nádasy Ádám első novelláskötete

„Nádasy Ádám novelláiból megtudhatjuk, milyenek a melegek: éppen olyanok, mint bárki más” – szól a kiadó ajánlója az író első széppróza-kötetéről. Azonban rögtön utána azt is megjegyzi a fülszövegben, hogy ez ebben a formában mégsem igaz, hiszen „mégis olyan kalandokba keverednek, amelyekbe mások nem. Például mit tehet egy magyar fiú, ha Angliában melegebárt keresve éppen egy rendőr akarja útba igazítani? Egy baráti társaság vidéki kirándulásán meddig lehet eltitkolnia egy homoszexuális párnak, hogy nem csak haverok? És mit keres hajnalban négy pucér férfi Rómában a Trevi-kútban?”

Persze, hogy a meleg is ugyanannyira emberek, mint bárki más (ami ebben az esetben elsősorban a heteroszexuális férfiakat, illetve párokat jelenti) – csak éppen a körülményeik mérhetetlenül mások. Így volt ez a 60-as, 70-es, 80-as években, amikor a kötetben található novellák játszódnak, és valamelyest így van most

is. Még ha nem is kell ma meleg férfiként társbérletekben kucorogva rejtőzködni a vizslató szemek előtt, vagy úgy tenni a pesti rakparton egy röpké csók közben, mintha a másik cipőfűzőjét kötnénk meg, a társadalmi hozzáállás és így a melegek attitűdjei is csak keveset változtak 30, 40, 50 év alatt.

Nádasdy Ádám első széprózaiban szerelmes történeteket olvashatunk arról, hogyan lehet felvállalni az érzéseinket, hogyan lehet úrrá lenni testi és lelki vágyainkon, vagy éppen hogyan uralkodnak azok mirajtukon. A novellák „az emberi kapcsolatok könnyű és nehéz voltáról szólnak”, hőseik „meleg férfiak, szépek és csúnyák, boldogok és boldogtalanok: átlagosak, mint általában az emberek.” Hiába hétköznapiak azonban a vágyódások, a féltékenykedések, a sértődések és a vallomások, ezek a kapcsolatok mégsem tudnak „átlagosak” lenni a szó „általános”, „megszokott” értelmében. Hiszen mind a mai napig nem egyértelmű, hogy egy homoszexuális férfi a nagyvilág előtt is felvállalhatja a szerelmét, így ezeknek a kapcsolatoknak állandó velejárója a titkolózás és a félelem. A nagy titkolózások és elfojtások közepette sokszor a humor oldja fel a feszült helyzeteket – ha belegondolunk, önirónia nélkül bármilyen krízishelyzetet nehéz lenne túlélni vagy éppen csak megélni. Egy másik mechanizmus pedig az állandó védekezés, a „páncélnövesztés”, ami bár egyrészt véd, másrészt a kitarulkozás bármilyen útját is elzárja. Ez a motívum már Nádasdy előző könyvének címében, A vastagbőrű mimózában is feltűnt – de az a cím is jelezte a kemény páncél alatti fokozott érzékenységet is.

A történetekben gyakran felbukkan az identitáskeresés témaköre, és ezzel együtt az afölött érzett aggodalom is, hogyan lát minket a szerelmünk, vagy éppen a külvilágból bárki más. Visszatérve az előző gondolatmenethez: a szereplők önmagukban a szó minden értelmében átlagosak, és tényleg sokfélék; találunk a sztorik között kamasz szerelmet, fiatal felnőtt kapcsolatot, olyan viszonyt, amiben nagy a kor- vagy a társadalmi különbség; és még olyan történet is akad, ahol tulajdonképpen inkább a sugalmazás szintjén van jelen a homoszexualitás, konkrét cselekvés nem is történik. Az eredetileg nagyrészt a 2008-ban megszünt Mások folyóiratban, illetve egyéb periodikákban megjelent novellák egy kötetbe fűzve felvonultatják a szerelmi kapcsolatok széles skáláját: láthatjuk kapcsolatok kezdetét, beteljesedését, elmúlását egyaránt. Ha nem jelezné maga a szerző a bevezetőben, hogy mikor játszódnak a történetek, érzékeny és briliáns prózájától akkor is szinte az orrunkba kúszna a táncterem parkettájának viaszos aromája, a fülledt kissozó szaga, vagy épp a szabadságot jelentő tenger illata, és a bőrünkön éreznénk a rendszerváltás előtti Magyarország kettős valóságát, a hatalom árnyékában létező megannyi „underground” közösség létének feszültségét.

Írta: Sziy Barbara

**NÁDASDY ÁDÁM: A SZAKÁLLAS NEPTUN
MAGVETŐ, 2020
200 OLDAL, KEMÉNYTÁBLÁS
3299 Ft**

KREISZ GYÖRGY BIZTOSÍTÁSI TANÁCSADÓ

**Biztosítási kérdésekben
forduljon hozzám bizalommal,
az alábbi témakörökben is:**

- Nyugdíjbiztosítás adókedvezmény igénybevitelével
- Rugalmas megtakarítás
- Meglévő biztosítási szerződések felülvizsgálata
- Vállalkozási felelősségbiztosítás, vagyonbiztosítás
- Otthonbiztosítás
- Gépjármű-biztosítás
- Életbiztosítás

+36 70 674 8334

 kreisz.allianz

HA TUDNÁD

Van úgy, hogy az ember egy ütős filmet vagy sorozatot keres, aztán belefut egy ártalmatlannak tűnő coming of age történetbe, amiről muszáj írnia. A coming outot is tartalmazó felnőttéztörténetek az utóbbi időben megszorodtak, az altesti poénokat sem nélkülöző tinivígjátékoktól a mélylélektani drámáig széles a repertoár. A Ha tudnád egy fanyar humorú romantikus film, amely a komédia és a dráma között egyensúlyoz, és igen, minőségi alkotás.

Ellie Chu (Leah Lewis) éltanuló Squahamish (ne keresd a térképen) középiskolájában, ahol a többiek beadandóját is ő írja... pénzért. Vasútmérnök apjával él, aki nagy tervekkel érkezett az Egyesült Államokba, de angol nyelvtudásában nem bízva megrekedt ebben a kisvárosban, felesége halálát követően pedig teljes apátiába süllyedt. Egy nap Ellie különleges megbízást kap: az iskolai focicsapat egyik játékosa, Paul Munsky (Daniel Diemer) szerelmeslevelet szeretne írni vele. A válasz egy határozott nem, hiszen egy szerelmeslevélnek szívből jövőnek és személyesnek kell lennie, de a befizetetlen villanyszámlák miatt Ellie kénytelen meggondolni magát. A címzett a helyi tiszteletes lánya, a művelt és szépséges Aster Flores (Alexxis Lemire). A dologgal csak két baj van: egyrészt Aster a focicsapat jóképű és gazdag kapitányával jár, másrészt Ellie is szerelmes belé.

A nyitó monológ Platón egyik művéből, A lakomából (az eredeti címben a szümposzion közös ivást jelent, ami

a lakomát, étkezést követte) származik, a dialógus témája a szerelem. A beszélgetés egyik résztvevője Szókratész, a többiek ugyancsak a kor jeles képviselői. Arisztophanész, aki az attikai ókomédia kiemelkedő alakja volt, többek között azt mondja, hogy életünket a másik felünk keresésével töltjük.

/// Szerinte a másik fél lehet velünk ellentétes és azonos nemű is. ///

Az ember tökéletességét gömbként írja le, mert a mitológia szerint négy lábú, négykezű, kétarcú, kétnemű emberek éltek régen, ám a tökéletességet Zeusz törte meg, ezzel büntetve a féltelenséget. Erősz pedig maga a vágy, amit a kettévágott emberek éreznek, ahogy a másik felüket keresik.

A cselekményben ugyanez köszön vissza, ennek megfelelően a film eredeti címe (The Half of It) valamivel találób. Ellie mindig garanciát vállal arra, hogy az általa írt beadandók ötös alá nál nem lehetnek rosszabbak, miközben minden tanár tudja, hogy ő írja őket. Most azonban úgy kell szerelmeslevelet írnia, hogy semmilyen tapasztalata nincs a szerelem terén. Kínaiként erős benne a bizonyítási kényszer, mindennapjait a tanulás teszi ki, valamint az, hogy – ugyancsak kínaiként – mindenféle szemrehányás nélkül gondoskodjon édesapjáról. Érez valamit Aster iránt, aki azon túl, hogy egy fiúval jár, most egy másik fiú szerelmének is a célpontjává vált. Az egyetlen levélből több lesz, a két lány között tökéletes az összhang, miközben Paul sem kerülheti el a végzetét, a személyes találkozás alkalmával ugyanazt kell nyújtania, mint írásban – és ekkor bizony kibukik, hogy ő nem a szavak embere.

A történet központi témája a boldogságkeresés, a másik felünk megtalálása, vagyis azé, aki által teljes emberré válunk. Történik mindez egy kis közösségben, ahonnan mindenki szabadulna, de mégsem teszi. Sokan itt születtek és soha életükben nem jártak máshol, mások átmeneti megoldásként tekintettek erre a helyre, hogy aztán ugyancsak ne induljanak tovább semerre. Ellie-t tanárai arra biztatják, tanuljon tovább és jelentkezzen egy egyetemre, de ő úgy érzi, kötelessége az apja mellett maradni, akinek az önsajnálaton kívül igazából nincs semmi baja, és aki az együtt töltött idő ellenére sem ismeri őt. Vele szemben Paul egy nem túl eszes, de jóra való fiú, aki sokadik a családi rangsorban, így hiába vannak újító ötletei, esélye sincs ezeket keresztülvinni a több évtizedes múltra visszatekintő családi vállalkozásban. Aster érzéki és művelt lány, aki kevés szeretetet kap otthon, és akit szülei gyakorlatilag már hozzá is adtak „a menő srác”-hoz. A három fiatal úgy kerül egymással kapcsolatba, hogy egyikük sem fedi fel teljesen a másik előtt valós szándékait.

A film arra a kérdésre keresi a választ, mi az, ami miatt úgy hisszük, hogy valakiben megtaláltuk a másik felünket. Mi az, amivel fel tudjuk kelteni a másikban az érdeklődést, és mi az, amivel fenn is tudjuk azt tartani? A kívülről számára Aster szép, Ellie okos, Paul pedig jószívú, ami elég ahhoz, hogy elindítson bennük valamit (a játékidő alatt ez még bonyolódni fog), hogy lépéseket, gesztusokat tegyenek a másik felé. De vajon miért ez a kép alakult ki róluk, mennyiben felelős ezért a család, a közösség és ők maguk?

Ezen az Isten háta mögötti helyen, ahol naponta csak kétszer halad át vonat, és ahol hétvégenként mindenki templomba jár, egy fiatal, kínai származású lány számára talán nem tűnik jó ötletnek egy másik lányt szeretni, de minden nehézség ellenére az üzenet pozitív, végig azt érezzük, hogy nézőként is valami fontosnak, valami jónak vagyunk a részesei. A karakterekkel könnyű azonosulni, könnyű velük együtt érezni, és a szereplők hiába tizenévesek, felnőttfejjel is tudjuk élvezni, mert valós, őszinte – sokunk által átélt – érzéseket és gondolatokat közvetít. A közeg némileg nyomasztó, a helyzet látszólag reménytelen, amin sokszor segít a humor, miközben egyáltalán nem vicceli el a dolgokat, mint mondjuk az Éretlenségi. A Ha tudnád a Cyrano-ra hajaz, de van benne egy kicsi a Lady Birdből és a búcsúból is.

ha pedig csak egy filmet kéne megneveznem, akkor a Ksz, Simon okosan megírt lányos változatának mondanám.

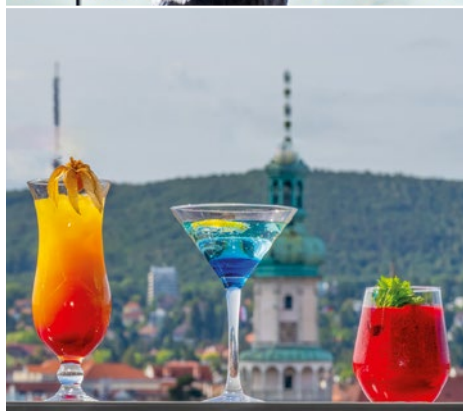
A forgatókönyvíró-rendező Alice Wu az MIT-n és a Stanfordon tanult, majd a Microsoftnál helyezkedett el. 2001-ben díjat nyert a Jó, rossz, meg ami közte van forgatókönyvével, ami arra ösztönözte, hogy végleg hátat fordítson a szoftvereknek és a filmezéssel foglalkozzon, illetve nyíltan vállalja lesbikusságát (anyja két évig nem beszélt vele emiatt). Első filmjét 2004-ben készítette el, amely Torontóban debütált, majd a Sundance után végigjárta a világ LMBTQ (és ázsiai-amerikai) fesztiváljait, ahol több díjat és jelölést kapott. A film itthon 2005-ben jelent meg DVD-n. Második filmjére 16 évet kellett várni, a Tribeca Fesztiválon debütáló alkotás rendezéséért díjat kapott, Daniel Diemert pedig a legjobb színész kategóriában jelölték.

Alice Wu filmje igyekszik különbséget tenni a barátság és szerelem, a „kedvelni” és a „szeretni” valakit között. A másik megismerése révén elmélyülő kapcsolatokat elemezve mutat rá a fiatal felnőttek problémáira, érzéseikre, gondolataikra, vágyaikra, félelmeikre és ahogy a karakterek egyre komplexebbé, egyre érettebbé válnak előttünk, úgy válnak egyre komplexebbé és érettebbé a felsoroltak is. Kiderül-e az igazság, és ha igen, az milyen utat jelöl ki hőseink számára? Ha nem is a másik felünket ismerjük meg valakiben, ez az ismeretség mindenképpen hozzáink tesz valamit, gazdagít minket, tanulságot szolgál, és segítséget nyújt a további keresésben. Rádadásul egy teljesen családbarát alkotásról van szó, amiben talán kétszer csókolóznak, mégis olyan ötletesen és szerethetően csempészi bele a történetbe az azonos nemű szerelmet, hogy mindenképpen érdemes rá időt szentelni – mert jóval több, mint a sokadik tinivígjáték a témáról.

Írta: Horváth Ádám

- | **The Half of It** |
- | **amerikai romantikus film, 104 perc, 2020** |
- | **korhatár: 13 éven aluliaknak nem ajánlott!** |
- | **Rendező: Alice Wu** |
- | **Producer: Alice Wu, David Bausch, Blair Breard, Anthony Bregman, Erica Matlin, Gregory Zuk** |
- | **Forgatókönyv: Alice Wu** |
- | **Szereplők: Leah Lewis, Daniel Diemer, Alexis Lemire** |
- | **Vágó: Ian Blume, Lee Percy** |
- | **Zene: Anton Sanko** |
- | **Operatőr: Greta Zozula** |
- | **Bemutató: 2020. május 1. (Netflix)** |

HOTEL SOPRON

★★★★

Hotel Sopron Sky Wellness –
Ahol az ég a vizet éri
Néhány lépésre a város szívéből,
páratlan kilátással

www.hotelsopron.hu • www.facebook.com/hotelsopron

Sopron, Fővényverem 7. • Tel.: +36 99/512 261 • info@hotelsopron.hu

EGYEK VAGYUNK, DE NE LEGYÜNK EGYFORMÁK

Miért kéne ugyanúgy kinézni mindannyiunknak?!

Edzőcipő, teniszzokni színes csíkkal a bokánál, vádlitetőválás, icipici short a comb oldalán mélyen bevágva, ujjatlan póló, hatalmas vállak, élesre borotvált (vagy rajzolt) szakáll-szélek, baseballsapka, a tekintetet takaró napszemüveg, és finom csücsörítés, az alsó állkapcsot előretolva. Szorozva százezerrel. Ez a látvány fogadott minket tavaly nyáron, amikor hajnali négykor megérkeztünk a reptérről a Paradise Beach-en lévő bungalóba, és belecsöppentünk egy pirkadatig pörgő partiba.

Nimi – a párom – és én korántsem vagyunk konvencionális típusok: fittek vagyunk, bármikor áttáncolunk egy éjszakát egymást emelgetve, vagy legyalogolunk 15 kilométert, ha kell, de életünkben nem töltöttünk egyetlen órát sem edzőteremben (hacsak nem volt jakuzzi és szauna), bármikor pironkodás nélkül viselünk vintage kimonót a reggeli kávézáshoz, és pont nem foglalkoztat minket, hogy alapvetően nőknek varrták, így aztán szinte egyszerre kérdeztük meg egymástól:

/// Miért akarnak ezek a férfiak egyformák lenni? ///

A tengerparti főnyen fekve, a naplementét bámulva beszélgettünk, és míg Nimi álláspontja az volt, hogy a melegek jelentős része köztudottan magas fokon trendérzékeny, így észrevétlenül „ránk ragad” a tömegdivat – legyen szó a színes műanyagkeretes Ray Ban napszemüvegről a 2000-es évek végén, a skinny jeans-ről a 2010-es évek elején, vagy az oldalt felnyírt, fejtetőn gyűszűnyi kontyba pödört hajról néhány éve. És bár azt hiszem, neki is igaza van, az én magyarázatom az „egyen-gay” jelenségre pszichológiai mélységeig megy.

Azt hiszem, a melegek közül sokan egyszerűen összekeverik, hogy mihez vonzódnak, és mi az, amivé válni akarnak – ez egy heteroszexuális viszonyban nem igazán történhet meg, hiszen egy pasi pontosan tudja, mi fogja meg egy nőben, és esze ágában sincs magán hordozni azokat a jegyeket. Ugyanez igaz fordítva is: egy nő vonzódnak a kigyúrt, kivetovált pasikhoz, de nem feltétlen függ rá az edzőteremre és a tetoválászalonna, vagy ha szexinek tartja a kopasz férfiakat,

akkor nem fog megszabadulni a hajától.

Ellenben, ha egy férfi, akit férfiak vonzanak, odavan a széles vállizmokért, könnyen lehet, hogy a tükörben is ezt akarja vizsgálni, nemcsak a reggelizőasztal mellett kávézt szűrőcsölvé, vagy az ágyban párnacsatázva, amikor a társára pillant. De valóban olyan frizurát kell vágatnunk magunknak, mint amelyet az álompárunk feje tetejére vizualizálunk? Biztos, hogy azért, mert összefut a nyál a szánkban, ha extramini shortból kikandikáló nonfiguratív tetkókat látunk az Instán, nekünk is be kell állnunk a sorba? Nem lehetséges, hogy – átmentve a vágyott valóság egyes elemeit a saját valóságunkba – jobb megmaradni önmagunknak?

Már csak azért is, mert számomra ez elképzelhetetlen – milyen is lehet egy olyan kapcsolatban élni, ahol a két férfi olyan egyforma, mint két, khm... tojás. A meleg kapcsolatok pszichológiájával foglalkozó szakemberek szerint nálunk egyébként is gyakoribb egyfajta, akár tudat alatti rivalizálás –

/// számomra egyenesen rémisztő arra gondolni, hogy versenyznem kéne a párommal, melyikünknek hány centivel vastagodott a bicepsz, vagy hányféle színkombinációban rendelt Andrew Christian alsógatyát. ///

Én szeretem, hogy míg nekem hamisítatlan kelet-európaiként hosszú szóke hajam, kék szemem van, és szeplős, világos a bőröm, valamint nagyítóval kell keresni a szőrszálakat a testemen, addig a kedvesem sötét hajú, barna szemű, szuperszőrös közel-keleti típus, ahogy azt is, hogy ő imádja teleaggatni magát ékszerekkel, míg nekem egy septum piercingen (és a jegygyűrűn) túl minden fém anyag zavaró a testemen; szeretem, hogy odavan a retró sportviseletért,

én pedig legszívesebben hosszú, lenge galabiját viselek; imádom, hogy keskeny a csípője és kerek a hátsója, de szeretem a saját, szinte nemlétező fenekemet, és a kis pocakomat is, „mint Madonnának a Lucky Starban”.

Igaz, őszintén megvallva nekem sosem volt „típusom” – talán azért nem akarok úgy kinézni, mint az a sztereotip kép, aki számomra az álomférfit jellemezné, mert nem létezik ilyen. Huszonéves, vékonyka fiúktól ötven feletti, megtermett férfiakig, club kidektől hippikig, hófehér bőrű vörös hajúaktól latinókon át afro-amerikaiakig és FTM transzsrácokig minden „típusból” láttam már szuperszexi férfit, aki megmozgatott. Talán egyesek szerint ez igénytelenség – ezt akár vállalom is, ha kell, sokkal inkább, mint hogy saját, teljesíthetetlen igényeimet hajhászva nappal gym-selfie-zek,

Éjjel pedig a saját tükörképemet keressem egy klónokkal tömött klubban.

Egyrészt azért, mert bár tagadhatatlanul csodás vizuális élményt nyújtanak ezek a Mr. Míkónosz példányok, ha lekerül a basebellsapka, a napszemüveg, a zokni, a színes short és az atléta, tompítani kell a fényeket, hogy megmaradjon az illúzió – mert többnyire eltűnik a karakterük. Másrészt azért, mert még közvetlen közelről tip-top kicsinosítva sem festenek úgy soha, mint ahogyan a fantáziáinkban, miután órákon keresztül görgetjük az Instát a #GayJock hashtaget böngészve. És ez nem is akkora baj, sőt, áldás – addig jó, amíg egy srác képes felmutatni valamit, amit korábban eltakartak az Instagram egyenlítői.

Írta: Steiner Kristóf | [@kristofsteiner](#)

BLACK DREAM

FETISH – SM – TOYS

1085 Budapest Mária utca 9. Fsz. 8-9 /Passázs ház

Tel.: (1) 266 7485, (30) 956 9571

Nyitvatartás: H-P 11:00 - 20:00, Sz.: 11:00 - 17:00

www.blackdream.hu

„A KEZDETEKTŐL NYITOTTAK VOLTUNK A MÁSHOVA JÁRÓ LMBTQI HALLGATÓK ÉS VÉGZETTEK FELÉ IS”

Bemutakozik a GBME

Mindig örömmel olvasom, hogy külföldön számos oktatási intézményben teljesen megszokott az LMBTQI csoportok, körök jelenléte. Sajnos nálunk a középiskolákban álmodni sem lehet ilyesmiről, de a felsőoktatási intézményekben már látható a javulás. A GBME – Budapesti Meleg Egyetemista Kör tagjai, Gábor, Máté és Sanyi sok érdekességet meséltek a körről, a programjaikról és a jövőbeli terveikről.

Máté: Lassan 2 éve a GBME lelkes tagja vagyok. Egy Zala megyei kis faluban nőttem fel, így nem meglepő, hogy egyetlen LMBTQI embert sem ismertem, amíg nem jöttem Budapestre (legalábbis akkor még nem tudtam senkiről sem, hogy az lenne). Rólam is csak egy közeli barátom tudta meg végzősként a gimnáziumban, hogy meleg vagyok. 2018-ban kezdtem el az egyetemi tanulmányaimat az ELTE Informatikai Karán, így Pestre kellett költözni.

Adott volt a lehetőség, hogy végre hozzám hasonlókkal találkozzak, elkezdtem keresgélni az interneten, hogy hol tehetném ezt meg. Így találtam rá a GBME-re, amit mintha pont nekem találtak volna ki. Még abban a félévben le is adtam a jelentkezésemet, és Gábor elhívott egy biliárdozás előtti „felvételire”. A felvételinek tulajdonképpen csak az a szerepe, hogy kicsit megismerjük az új tagokat, a háttértörténetüket, és hogy mit várnak a körtől. Ez körülbelül 30 percig szokott tartani.

// Nagyon örültem, hogy végre hasonlórú egyetemistákkal beszélgethettem. Először éreztem, hogy nem vagyok egyedül. //

Nagy érdeklődést mutattam a GBME háttérmunkálataiban való részvétel iránt is, így a következő félévben bevettem a szervezői csapatba, ahol jelenleg én vagyok a legfiatalabb (20 éves) szervező. Az InterEst szervezésébe ekkoribanszálltam be.

Sanyi: 28 éves vagyok, a BME-VBK tanulója 2011 óta, jelenleg vegyészmérnök PhD hallgatói státuszban. A GBME-hez 2013-ban csatlakoztam. A körre internetes keresés alapján

találtam rá, azonban az első jelentkezésemet követően nem mertem elmenni a felvételre – magam sem tudom, mitől féltém. Szerencsére volt egy barátom, aki meggyőzött, hogy újra jelentkezsek. A GBME sokat segített az önel fogadásban. Szervezőként 2015 óta veszek részt a kör életében, ekkor kezdtük el szervezni az InterEst nevezetű programot, egyik lelkes pszichológus végzettségű tagunk segítségével.

Gábor: 25 éves vagyok és pszichológiát tanulok. A történetem, úgy gondolom, tipikusan kezdődik. Egy vidéki kisvárosból származom, ahonnan 19 éves koromban költöztem Budapestre. Az első évben nagyon új volt számomra a város, és nem sikerült megismernem egyetlen hozzám hasonló embert sem, legalábbis nem tudtam róla. Tulajdonképpen ötletem sem volt, hogyan és hol tudnék más melegekkel barátkozni, ismerkedni. Az interneten szereztem tudomást a GBME-ről, amelyhez 2015 őszén csatlakoztam. Azóta nagyon sok LMBT+ barátom lett, és a páromat is itt ismertem meg.

HOGYAN JÖTT AZ ÖTLET A GBME LÉTREHOZÁSÁRA?

Gábor: A GBME létrejöttékor még csak gyerek voltam, így csak anekdotákból ismerem a megalakulásának történetét. Egy BME-s meleg srác az ezredforduló környékén cserediákként kiment egy kanadai egyetemre, ahol az első napon a kezébe adtak egy adag szórólapot és prospektust. Az egyik egy LMBTQ szervezeté volt. Meglepődött, hogy Nyugaton vannak

ilyen közösségek, amiket az egyetem hivatalosan is elismer, támogat, és helyet biztosít az eseményeiknek. Először szinte el sem mert menni, annyira új volt számára ez a dolog. Végül csatlakozott hozzájuk, és később pozitív élményekkel jött haza Magyarországra.

2001 őszén egy meleg barátjával úgy döntött egy kódelméletóra közben, hogy ők is létrehoznak egy ilyen közösséget a BME-n.

Feladtak egy hirdetést egy akkortájt népszerű meleg témájú oldalon, majd a jelentkezőkkel e-mailben megbeszélték az első találkozót, amit továbbiak követtek.

A későbbi években felmerült, hogy hivatalosan is bejegyezzék a GBME-t egyetemi öntevékeny körként a BME-n. Ezt kétszer is megpróbálták, de nem sikerült. Manapság erre nincs is igényünk, hiszen a közösség jelentősen kibővült, és sokan vagyunk, akik máshol tanulnak. A legtöbb egyetemen nem volt hasonló közösség, vagy csak rövidebb ideig, aztán megszűntek – a GBME pedig a kezdetektől nyitott volt a máshova járó LMBT+ hallgatók és végzetek felé is, így mostanra nagyon változatos lett a kör összetétele. A GBME

nevet hagyományból és megszokásból megtartottuk, de a hosszabbik nevünket megváltoztattuk Műegyetemi Meleg Körről Budapesti Meleg Egyetemista Körre, ami jobban lefedi a valóságot. Jelenleg is kevés hasonló közösség van, rajtunk kívül egyedül az ELTE bölcsészkarán alapított LGBTK-ról tudom, hogy működik és rendszeresen tart programokat.

MILYEN PROGRAMJAITOK VANNAK?

Máté: Heti váltásban négyféle fő programunk van. Az egyik ilyen programunka biliárd- és darts-est (+csocsó) egy szalonban. Ilyenkor mindig foglalunk egy biliárdasztalt előre. Van havonta egy filmest, amikor valamilyen LGBTQI témájú filmet nézünk meg közösen, és azután arról beszélgetünk. Ilyen rendszeres programunk még az InterEst, amely során kisebb csoportokban megpróbáljuk az újabb tagjaink önfogadását elősegíteni a sokszor tabuként kezelt témák feszegetésével. Talán a legnépszerűbb programunk a társasjátékest, amikor egy szervezőnk rengeteg izgalmas játékot hoz nekünk. Ezeken kívül tartunk kötetlen beszélgetéseket szórakozóhelyeken, szoktunk kirándulni, piknikezni, vagy éppen együtt próbáljuk ki az újonnan nyílt LGBTQI helyeket. Karantén idején is próbálunk szervezni programokat, volt már közös online filmnézés, InterEst és online társas is.

HÁNYAN VANNAK JELENLEG A KÖZÖSSÉGBEN AKTÍV TAGOK?

Gábor: Nehéz konkrét számot mondani. A Facebook-csoportunkban közel 180-an vagyunk, és a csapat nagyjából fele el is jön a programokra némi rendszerességgel. Van,

aki minden héten, és van, aki évente néhányszor. Olyanok is vannak, akik havonta, például csak társasjátékra szoktak járni. Az adott program jellegétől is függ, hogy egy rendezvényen hányan vagyunk – van, amikor tizenöt, és van, hogy negyvenen.

MILYEN TERVEITEK VANNAK A JÖVŐRE NÉZVE?

Gábor: Nem ritka, hogy valaki úgy csatlakozik hozzánk, hogy korábban csak néhány LGBT+ embert ismert, vagy éppen egyet sem, és ez az első alkalom, hogy teljesen őszintén beszélhet magáról. És ez sajnos nemcsak az elsőévesekre jellemző. A saját tapasztalatom alapján, és mások történetét is látva fontos célnak tartom, hogy minél több ilyen fiatal eljérjünk, halljanak rólunk és más LGBT+ csoportokról, civil egyesületekről is, és így minél hamarabb találhassanak barátokat és közösséget. A GBME ezért jött létre, ezt szeretnénk folytatni.

Írta: Talabos Dávidné Dr. Lukács Nikolett

**A GBME – BUDAPESTI MELEG EGYETEMISTA KÖRBE
JELENTKEZNI A [GBME.HU](https://www.gbme.hu) OLDALON,
VAGY AZ [INFO.GBME@GMAIL.COM](mailto:info.gbme@gmail.com) CÍMEN LEHET.**

BELOUD

Új színfolt az LGBTQ közösségben

Nincs könnyű dolga annak, aki ismerkedni szeretne 2020-ban. Hiszen hogyan teheti? Személyesen másfél métert betartva, feltéve, ha van hol, ugyanis szinte minden zárva. A koronavírus-járvány okozta kellemetlenségek mellett az ismerkedésnek még sok egyéb akadálya lehet, például a személyes gátlásaink éppannyira okozhatnak problémát – azt se felejtjük el, hogy a mostani nehezített pálya előtt sem voltunk könnyű helyzetben. Ennek ellenére szerencsére egyre több internetes platform van, ami ezeket az akadályokat igyekszik legyőzni, és az LGBTQ közösség tagjai számára is több lehetőséget biztosítani a barátkozásra, kapcsolatteremtésre és kapcsolattartásra egyaránt.

Anövekvő lehetőségek száma azonban nem biztos, hogy növeli az esélyt is a párkapcsolatra, barátok szerzésére, vagy arra, hogy jól érezzük magunkat egy-egy oldal felhasználóiként, ugyanis többnyire ezek a platformok vagy nem biztonságosak, vagy nem biztosítanak a tagok számára lehetőséget egy valódi közösség kialakulásához. Ezeket a nehézségeket felismerve álmotdta meg Lajkó Alexandra az új Beloud felületet, ami nemsokára mindnyájunk számára elérhető lesz. Alexandra elmesélte a Humennek, hogyan is jött az ötlet, és miért lesz más a Beloud, mint az eddig megszokott oldalak, továbbá azt is megosztotta velünk, ő hogyan találta meg a szerelmet.

MIKOR JÖTT A TÁRSKERESŐ ALAPÍTÁSÁNAK ÖTLETE?

Tavaly karácsonyra szerettem volna meglepni a szerelmemet, Katát azzal, hogy kinyomtatom és lefűzöm egy emlékkönyvbe a levelezéseinket arról a társkeresőről, ahol megismerkedtünk. Ekkor jött az arculcsapás: „a keresett oldal nem létezik”. Ezt követően elgondolkodtam, hogy vajon hol ismerkedhetnek manapság lányok.

TÉNYLEG, HOL TALÁLHATNAK TÁRSAT A LÁNYOK?

Körbenéztem a neten, van egy oldal, de gazdátlanok tűnik. Feltettem magamnak a kérdést: hogy ismerkednek, akik vidéken élnek? Kacsintgatnak a munkahelyen, hátha valaki szintén leszbikus, és pont ő életük nagy szerelme? Ekkor döntöttem el, hogy csinálok egy új társkeresőt.

MIBEN KÜLÖNBÖZIK A BELOUD A TÖBBI OLDALTÓL?

Azt gondolom, hogy sokkal többet kell tennünk, hogy sikeresek legyünk a társkeresésben, és nem elég algoritmusokra és szűrőkre bízunk a boldogságunk megtalálását. Ezért aztán a társkeresőhöz hozzácsapunk pár formabontó és izgalmas szolgáltatást.

ÉRDEMES ÚJ SZOLGÁLTATÁSOKAT INTEGRÁLNI EGY TÁRSKERESŐBE?

Azt vettem észre, hogy az emberek többségének alapvetően nehéz egy bemutatkozó szöveget megírnia – ez nem az ő hibájuk, talán csak sosem beszélgetnek senkivel arról, hogy mire vágnak és kik is ők valójában. Az is lehet, hogy csak kevés impulzus éri őket, és sok gondolkodás után is csak vakargatják a fejüket, miközben olyasmik jutnak eszükbe, hogy „mit is írhatnék? – ha ezt leírom, akkor kiadom magam... vajon biztonságban vagyok, nem fognak átverni?”

MIT TAPASZTALTÁL, VAN GOND MAGUKKAL A TÁRSAT KERESŐKKEL IS?

Sajnos azt látom, hogy a társkeresők zöme ragaszkodik a fejében lévő sztereotípiákhoz, és csak a pontosan 47 km-re élő barna hajú lányt akarja – aki valószínűleg nem létezik.

KIZÁRÓLAG A PÁRKERESÉSRE ÉPÜL A BELOUD?

A közösségi oldal a másik meghatározó része. Egy olyan közösséget építünk fel, ahol bátorságot meríthetnek az emberek a saját életükhöz, különböző területeken. Ma kevés olyan tartalmat látunk, ami hétköznapi LGBTQIA emberekről szólna. A Beloud felülete ennek is teret engedne, hogy hétköznapi emberek oszthassák meg a történetüket – persze ez nem lenne kötelező, és tudom, hogy a tagok nagyobb része nem feltétlenül fogja megmutatni magát videóiban, azonban aki igen, az nagyszerűen inspirálhat majd másokat.

HOGYAN TERVEZTED MEG AZ OLDALT?

Először azt gondoltam, ha csinállok egy szép, színes társkeresőt, és belerakom ugyanazt, ami mindenhol fent van – lakhely, magasság, szemszín, hajszín és a többi –, az önmagában kevés lesz, senkit sem fog érdekelni. Magamból indultam ki, milyen is volt, amikor 10 év vergődés után a legjobb barátom regisztrált engem egy társkeresőre, hogy most már csináljak valamit magammal, mert rossz elképzelni, hogy 9 macska társaságában, magányosan fogok meghalni. Én a következőt tettem: először is kikapcsoltam a laptopot és három hónapig be sem léptem az oldalra. Végig kellett gondoljam, mire is vágyom, ugyanis a kép ott volt a fejemben a saját boldogságomról, amiben benne volt a barna hajú lány is, aki ma már itt van velem.

HOGY TALÁLTÁL RÁ ONLINE A BARNÁ HAJÚ LÁNYRA?

Írtam egy ütős bemutatkozó szöveget, majd elküldtem kétszáz nőnek – pár évig üzletkötésből éltem, ott azt tanították, hogy a nagy számok törvénye mindent megold. Ezt azért szoktam elmesélni, mert beszélgetek emberekkel, akik

// társkeresőn keresgélnek, és a negyedik negatív visszajelzés után a jellemzően amúgy sem nagy önbecsülésük még inkább sérül, és azonnal feladják. //

Erre is egyfajta megoldás lehet a közösség ereje, ahol a tagok segítik és támogatják egymást, ezzel is ösztönözve magukat, hogy a fejükben levő kép a boldogságról valóság legyen.

Az oldal felületén vlogok és különböző segítőanyagok fognak a felhasználók számára készen állni, hogy valóban hatékony lehessen mindenki számára az ismerkedés. A készítőik szándéka szerint ezek a videoblogok a tagok látókörének szélesítését és a kommunikációs képességeik fejlesztését is szeretnék segíteni. Ahogy Lajkó Alexandra is elmondta: „adunk egy kis útmutatást, megerősítést, ha valakinek szüksége van rá, segítünk a profilját is felépíteni, hasznos és személyre szabott tanácsokkal ellátni.”

A Beloudon egyébként te is megoszthatod majd a történetedet. Az oldal egy olyan közösségnek szeretne otthont adni, ahol mindenki története egyaránt fontos. Legyen szó párkapcsolati problémákról, vagy arról a bizonyos előbújáról, támogató közeg fog várni mindenkit, ahol meg lehet osztani másokkal a történetünket. Az oldal készítői is tudják, hogy nem mindig könnyű beszélni, így játékokkal és versenyekkel szeretnék inspirálni a tagokat, hogy legyenek bátrak és legyenek hangosak.

A Beloud csapata keményen fog dolgozni azon, hogy izgalmas tartalmakat tudjon biztosítani: főzóműsort, közös edzést, podcasteket, képzéseket – sokféle témában, akár szakemberek bevonásával, akiktől a közösség szabadon kérdezhet. És ez még nem minden: a Beloud tematikus offline rendezvényeket is magába foglal majd, amelyekkel szeretnék eljutni vidékre is, hiszen, ahogy a Beloud közösség alapítója, Lajkó Alexandra fogalmazott: „bárhol is legyünk, az értékes emberi kapcsolatoktól tudunk többé válni.”

Írta: Bernhardt Dániel

A BELOUD NEM SOKÁRA INDUL, NEHOGY LEMARADJ RÓLA! KÖVESD FACEBOOKON (@BELOUD.KOZOSSEG) ÉS INSTÁN (@BELOUD.HU), TOVÁBBÁ NE FELEJTSD EL A WWW.BELOUD.HU WEBOLDALT IS MEGNÉZNI!

„AZOKAT A VÍVÓDÁSOKAT, AMIKEN ÁTESTEM ÉLETEM FOLYAMÁN, TALÁN MÁSOK IS MEGÉLIK”

Beszélgetés Balázs Attilával,
a Háttér Társaság HIV vonalának alapítójával

Az Információs és Lelkisegély Szolgálat mellett 15 évvel ezelőtt a Háttér Társaság Balázs Attila kezdeményezésére megalapította a HIV vonalat. A személyes indíttatások mellett mesélt nekünk a kezdetekről, a jelenlegi helyzetről, és arról, hogy miért nagyon fontos a jelenlétük minden hazai állampolgár számára.

MESÉLJ KÉRLEK MAGADRÓL, ILLETVE A HIV VONAL KEZDETEIRŐL! MIK MOTIVÁLTAK BENNETEKET A LÉTREHOZÁSÁRA?

A HIV vonalat 15 éve, 2005-ben alapítottam a Háttér tagjaként az egyesület támogatásával. Akkoriban született meg bennem a felismerés, hogy van egy kisebbség, amely a valós vagy vélt diszkrimináció miatt nagyon elszigetelten és információhiányosan létezik. Jelentős részük a meleg szubkultúrából való, így duplán terheltnek élhették meg a sorsukat. Személyes vonatkozás is motivált: egy jó ismerősöm megfertőződött, és nagyon nehezen viselte. Akikkel megosztotta a titkát, mindenkitől azt a választ kapta, hogy ők bizony nem tudnának így élni. Öngyilkos lett. Élete virágjában, értékesen. Amikor szervezési szakaszban volt még a HIV-vonal, HIV-pozitív ismerőseim sokat segítettek. Egyikük összeállított egy nagyon jó ismertetőt „Pozitív szemmel” címen, ami a fertőzésről, gyógyszerekről, életvitellel kapcsolatos kérdésekről nagyon sok információt adott. Egy másik ismerősöm egy nagyon jó jogi összeállítást készített „HIV és jog” címmel. A harmadik pedig összehozott HIV-pozitív emberekkel, így kirajzolódhattak azok a problémák, amiknél hasznos a civil segítség. Két ismerősöm, akik az egyik rádiónál dolgoztak, szintén hatalmas segítséget nyújtottak.

KIK FORDULNAK HOZZÁTOK?

Azt feltételeztem az alapításkor, hogy főleg HIV fertőzötték fognak minket megkeresni – ehhez képest a legelső hívónk olyan személy volt, aki nagyon szorongott az egészsége miatt. Végig kellett kísérni a folyamatot, amíg részánta magát a tesztre és megkapta az eredményt. Nem fertőződött meg.

„Megkönnyebbülten felhívott, és elárulta, hogy végrendeletet is írt, annyira nem tudott szembenézni a feltételezett jövőbeli sorssal.”

A hozzánk fordulóik többsége heteroszexuális, körülbelül 25-30 százalékuk meleg. A hívók zöme férfi, de nők is gyakran telefonálnak. HIV státusz szerint is vegyes a kép a negatívól a pozitívig, de leggyakrabban a bizonytalanok telefonálnak.

MILYEN TÍPUSÚ SEGÍTŐ MUNKÁITOK VANNAK?

A kezdetektől három csatornán lehetett minket elérni: e-mailben, telefonon, valamint személyesen. Munkánkban az információadás mellett életviteli (telki és gyakorlati) kérdésekben szolgálunk partnerként, valamint prevenciósz munkát végzünk meleg közösségekben, szórakozóhelyeken és társskereső oldalakon.

Nagyon sokáig 24 órában elérhetőek voltunk. Ezt sajnos csökkentenünk kellett az elmúlt évben, mert a munka mellett önkéntes szolgálatot vállaló kollégáimmal nehezen viseltük az éjszaka közepén felébresztő szórakozó hívásokat. (Bár jobb, hogy bennünket abajgattak, mint ha a tűzoltókat vagy a mentősöket kötötték volna le a baromságaikkal.)

MIÉRT VÁGTÁL BELE EBBE A FELADATBA? EMLÍTTETED A SZEMÉLYES INDÍTÁST, DE VOLT MÉG MÁS IS MELLETTE?

A miéltre kettős a válasz: egyrészt szerettem volna megélni, hogy valami hasznot hajtok a világban, másrészt úgy gondoltam, hogy azokat a vívódásokat, amiken átestem az életem folyamán, talán mások is megélik. Vagy másféle vívódásokat, amikhez nem is tanács kell, inkább csak jól jön egy megértő fül. A kétféle ok egyesült abban, ami az önkéntes munkához vezetett.

// Mostanában már nem jellemző a személyes segítségkérés: egyrészt nyitottabb a világ, másrészt találnak olyan ismerőst vagy fórumot, ahol felszedhetik az épp szükséges információkat, akiknek erre szüksége van. //

A telefonos vagy e-mailes megkeresések során pedig mindig cél, hogy a hívó önjáróvá váljon, és felnőtt módon tudjon a saját érdekében cselekedni.

A személyes segítségre többféle okból is sort került: volt, akit szűrésre kísértünk el, volt, akivel a László kórházat jártam be, hogy magabiztosabb legyen, ha vizsgálatra megy. Hosszabb időn keresztül egy AIDS stádiumos kliensnek a receptíratást és -kiváltást kellett intézni, mert neki kockázatos volt akár közlekedni, akár egy váróteremben üldögélni. A legtöbb személyes segítséget pedig az indokolta, hogy szüksége volt rá a kliensnek a traumafeldolgozás kapcsán. Ezelőtt 8-10 évvel még az kapcsolódott a HIV-hez, hogy az AIDS halál, rettegés és kirekesztés. Ma már sokaknak van a láthatáron egy HIV pozitív ismerős, vagy halvány infó arról, hogy az orvostudománynak hála kezelhető állapotá vált a fertőzősége.

A jövőbeli terveket illetően bennem a stafétaátadás a legfontosabb motívum. Jó darabig egyedül álltam a sarat a munkám és egy másik leköötöttségem mellett. Az utóbbi években viszont az iskolai teendőim egyre több időt vetek igénybe. Szerencsére összejött egy olyan csapat, ahol a munkamegosztás és a folytatás is biztosítottnak látszik.

MESÉLJ KICSIT A CSAPATRÓLI AKI JELENTKEZNI SZERETNE HOZZÁTOK, MILYEN ADOTTSÁGOKKAL RENDELKEZZEN?

Jelenleg négyen dolgozunk a csapatban. Mindannyian telefonos ügyeletet látunk el, valamint az e-mailes megkeresésekre az egyik kollégánk reagál. Igyekszünk arányosan szétosztani az időt. Ez nem könnyű, hiszen

valamennyien munka mellett látjuk el ezt a feladatot. Valamennyien lelkesegélyes múlttal rendelkezünk, és a Háttér Társaság különféle HIV-AIDS programjaiban dolgoztunk már. Eddig is bevált, ezután is tartjuk azt a gyakorlatot, hogy a hozzánk csatlakozó vegyen részt a lelkesegély-szolgálat egyéves komplex képzésén, és szerezzon tapasztalatot híváskezelés terén.

Írta: Talabos Dávidné Dr. Lukács Nikolett

A HIV-VONAL ELÉRHETŐ:

MINDEN NAP 6–22 ÓRA KÖZÖTT A

+36 (1) 6 333 455

VEZETÉKES TELEFONSZÁMON,

ILLETVE E-MAILBEN A

HIVVONAL@HATTER.HU

CÍMEN.

DEBRECEN

Pride

**Szervezetünk 2017. november 6-án
alakult meg Debrecenben.
Célunk a megyeszékhely és Hajdú-Bihar megye
LMBTQI kulturális életének felpozícióba hozása.**

Hangsúlyosan képviseljük az LMBTQI jogok kodifikációja
és érvényesülése szükségszerűségének társadalmi követelményét.
Szervezetünk nyitott más ifjúsági szubkultúrák irányába is.

debrecenpride@gmail.com

 DebrecenPride

+36 30 540 7280

4001 DEBRECEN, POSTAFIÓK 122.

„TÍZ ÉVVEL EZELEŐTT A HIV-BEN CSUPÁN EGY VÉLETLENSZERŐ SZERENCSÉTLENSÉGET LÁTTAM VOLNA”

A Háttér Társaság szervezésében tavaly év eleje óta kéthetente kerül megrendezésre egy közösségi találkozó HIV-vel élők részére. A kötetlen beszélgetések minden érintett számára nyitottak. E rovat keretein belül azokat a rendszeres résztvevőket mutatjuk be, akik szívesen vállalták, hogy a Humen olvasóival is megosztják történetüket.

Gábor egy éve tudja, hogy HIV-vel él. Ennek tudatában meghökkentő lehet azt olvasni, hogy az ezzel járó félelem miatt az életét jellemző változásokért gyakran érez hálát. Két okból is. Egyrészt olyan életrészt látott, amikor találkozott a HIV-vel, amikor számos apró, de összességében fontos és lényeges változást kellett volna eszközölnie. A pozitív teszteredmény a korábbi életét lezárta, és e folyamatot óhatatlanul is elindította.

Másrészt az összképet tekintve is jó volt az „időzítés”. Hiszen nem mindegy, hogy valaki a nyolcvanas években vagy 2019-ben fertőződik meg. Az orvostudomány fejlődésének köszönhetően folyamatosan bővül a vírussal és a vele szembeni védekezéssel kapcsolatos tudásunk. Persze mindenkiben ott van az ijedtség – függetlenül attól, hogy szűrés előtt áll, vagy pozitív eredményt tart a kezében. A különböző reakció eltérő személyiségünkben rejlik, és abban, hogy életünk mely állomásán szembesülünk a diagnózissal. „Tíz évvel ezelőtt a HIV-et egy véletlenszerű szerencsétlenségként éltem volna meg, anélkül, hogy bármit is tanultam volna belőle.”

Gábor először általános iskolában találkozott a HIV fogalmával. „Szexuális úton terjedő vírus, amelynek végstádiuma az AIDS” – olvasta gyerekként. Tanáraitra intelligens, érzékeny embereként emlékszik vissza, akik e betegséget soha nem társították a melegséggel, sem azzal a tévhitel, miszerint csak az van kitéve neki, aki rendszeresen és felelőtlenül váltogatja szexuális partnereit. „A HIV nem válogat. Nem számít, hogy férfi vagy nő, homoszexuális vagy heteroszexuális vagy, nyitott szexuális életet élsz-e, vagy zárkóztat.”

Melegsége kibontakozásával a HIV-et nem a melegségből, hanem a szexuális partnerek váltogatásából adódó kockázatként kezelte. Ő maga is sok mindent kipróbált, és az út és a jellemfejlődés mellett, amelyet az elmúlt időszakban bejárt, reálisan nézve szerinte elkerülhetetlen volt a fertőzés. Folyamatosan hergelte magát azzal, hogy mi lesz, ha elkapja a vírust, de valójában nem ettől félt, hanem a félelmet okozó, személyiségével nem önazonos helyzetektől. A HIV gyakorlatilag átütött egy félelemküszöböt, amely mindent elvágott. "Ki kell találni, hogy ki is vagyok én mélyebben, és a felismerések és a tapasztalatok szellemében élni."

A fertőzés előtti szűk másfél évben negyedéves rendszerességgel járt szűrővizsgálatokra, hogy ezzel a tudatossággal legalább mérsékelje azt a veszélyt, aminek kitétte magát a szexuális együttléte során. „Ráeszméltem arra, hogy újra és újra övszer nélküli aktusban vettem részt.” Az önértékelésével nem egyező dolgok voltak ezek. Olyan kompromisszumokat kötött, amelyeket sohasem szabad. „Nem lehet rám kíváncsi, hiszen nem is ismer. És nem azért bíjék velem ágyba, hogy megismerjen. Mégis annyira oda akarom adni magam a másíknak, hogy már magamra sem vigyázok.” Mégsem hibáztatja magát, mert ezekre az élményekre szüksége volt a jellemfejlődéshez és ahhoz, hogy rájöjjön, mire van szüksége az életben. Másrészt a rendszeres szűrővizsgálatok révén neki pontos képe volt a saját státuszát illetően.

Visszatekintve a félelem igazi magja nem is a pozitív eredmény kiderülésekor, hanem az azt megelőző időszakban halmozódott fel. Amikor például a szűrés helyszínén lepergett előtte, hogy milyen kockázatokot vállalt. Megfogalmazódott benne az igény, hogy nem akar többé hasonló veszélyes szituációba kerülni. Élete jelenlegi szakaszára a megtisztító átalakulás és fejlődés állomásaként tekint, amelyben még gyakran vannak nehezebb pillanatok, de egyre inkább egy kibontakozó lehetőségé alakul át, amelyből meríteni lehet.

Úgy számol, hogy 2018-19 fordulóján fertőződött meg. A szűrésre a budapesti Mária utcába egyedül, kíséret nélkül, már-már rutinosan ment, ahogy három héttel később az eredményekért is. Minden teszt negatív lett, kivéve a HIV-é, ami nem volt a paksamétában. A hölgy, aki megosztotta vele a feltételes pozitív eredményt, Gábor emlékei szerint kedves és gyakorlatias volt, zavarában kicsit mosolygott. Pragmatikusan kezelte a helyzetet, elmondta a legszükségesebb tudnivalókat. A pozitív eredmény a második vérvétel is megerősítette, a harmadikra pedig már a Szent László Kórházban került sor, ahova a legjobb barátja is elkísérte. Ekkor már javában tavasz volt, a gyógyszeres kezelés pedig húsvétkor kezdődött alacsony, alig 900-as vírusszám mellett. Önmagában a gyógyszereszedést nem tartja felkavarónak, már csak azért sem, mert szerinte átmeneti megoldásról van szó. „Bár nem hiszem, hogy ezen a téren kellene a Messiást várnom, de a tudományba vetett hitem szerint lesz még az életnek egy olyan szakasza is, amikor már nem lesz szükség a gyógyszerekre.”

Mivel a vírusszáma egyébként nagyon alacsony volt, így a nem detektálható szintig hamar eljutott. Ennek köszönhetően már tavaly nyár óta is csak félévente kell vérvételre járnia. A Szent László Kórházban ilyen rövid idő alatt szerzett tapasztalatai is teljes visszaigazolást adnak neki arról, amit mindig is gondolt: a HIV nem válogat. Bár benne egyébként sem ültették el soha sehoh, hogy ezt a betegséget csak a prostituáltak és melegek kaphatják el, a váróterem sokszínűsége megerősítette, hogy mindez valóban tévhit. „Van ott full tetkös valaki, vagy épp szelíd bölcsész kinézetű, mást a párja kísér el.”

A kórház egészségügyi ellátószemélyzetét, a nővéreket minden találkozás alkalmával korrektnek és empatikusnak érezte. Ez abból is adódik, hogy velük szemben tisztán szakmai elvárásai voltak, hiszen a mélyebb együttérzés a barátoktól és szülőktől maximálisan megkapja. Utóbbiaknak is elmondta ugyanis. „Ha elhallgatjuk azok elől, akik az érzelmi biztonságunk szempontjából fontosak, úgy csorbul az érzelmi egyensúlyunk.” Ezzel is összefügg szerinte, hogy miután kiderült, többször is pánikrohamai voltak egészen addig, míg el nem mondta édesanyjának. Odáig ugyanis volt egy mellébeszélés a mindig is őszinte és tartalmas beszélgetéseikben.

„Égy érzékeny, szeretni képes anya pedig érzi, ha a gyermeke zaklatott. Nekem pedig pontosan ilyen édesanya jutott.” Hangulatát eleinte magányára, szakmai nehézségekre fogta. Április elején azonban nem bírta tovább a titkolózást. Édesanyja és testvére érte jöttek, s közel egy hónapot náluk töltött vidéken. Az első kórházi konzultációra is elkísérte az édesanyja. Édesapja ismeretei felkavaróbbak voltak, hiszen a HIV-ről és AIDS-ről rendelkezésre álló tudása leragadt a kilencvenes évek elején, nagyjából Freddie Mercury-nál.

Mi Gábor számára az elmúlt évekből a legnagyobb tanulság? Tanulnunk kell a félelmeinkből, és nem szabad átadni magunkat a csüggedésnek. „Úgy is lehet persze élni, de meg kell becsülni a félelmeinket. Pláne, ha nagyon erősek. Akkor igazán a mélyére kell néznünk a személyiségünknek, amiben egy borzasztóan ígéretes, megújulással járó felszabadulás rejlik.”

Írta: Waliduda Dániel | @waliduda

POZITÍV SZEMMEL – RÓLAD. VELED. ÉRTED.

HIV-vel élsz és vágysz egy közösségre? Gyere el a Háttér Társaság által szervezett, péntek esténként megrendezésre kerülő közösségi eseményre! További információ a Háttér Társaság Facebook-oldalán a „Pozitív Szemmel – önségítő csoport” nevű esemény alatt, vagy a szervezet honlapján.

IDENTITÁSAINK

Magyarországon ma könnyedén behatárolható, hogy ki számít „rendes magyarnak” és ki nem, ahogy sokszor van határozott képünk arról, hogy milyen is egy LGBTQ ember. De lehet-e valaki úgy LGBTQ ember, hogy nem az LGBTQ közösség része? Lehet-e igazi magyar egy LGBTQ ember? Van-e olyan, hogy LGBTQ identitás? És ha igen, mennyire kötelezhet valakit arra, hogy a közösség része is legyen?

Igy, hogy az elmúlt időszakban belevetettem magam az ismerkedésbe, és szerencsém volt több embert többé-kevésbé megismerni, felfigyeltem rá, mennyire máshogy is kezeli mindenki az életében a szexuális orientációját.

Azt mindig is tudtam, hogy ebben én valamivel speciálisabb állatfaj vagyok, hiszen nálam a szexuális orientáció nemcsak a szexuális életem része, hanem munka és küldetés is – sokkal nagyobb részét teszi ki az életemnek, mint másoknak. És rengeteg ilyen embert is ismerek: újságírókat, akik magazint írnak, szervezőket, akiknek felvonulásokat köszönhetünk, vagy aktivistákat, akik felhívják a figyelmet törékeny kis közösségünk óriási problémáira. Éppen ezért is volt furcsa számomra az, amikor rájöttem, hogy rengetegen vannak vele úgy, hogy nekik ez egyszerűen nem számít. Nem számítanak a közös ügyek, a problémák, és alapvetően semmilyen meleg dolog.

Sőt, kijelentették, hogy ők bizony nem is az LGBTQ közösség részei.

// De lehet valaki nem az LGBTQ közösség része LGBTQ emberként? //

Az identitás napjainkban rendkívül érdekes kérdés itthon. Hosszú évek alatt kristálytisztán kezd kirajzolódni egy olyan politikai szemlélet Magyarországon, ami azt üzeni, hogy magyar ember az, aki keményen küzd Európa ellen, mégis európai; aki konzervatív, hisz a keresztény értékekben és aszerint is él, nőként szül, férfiként gyereket nemz,

házasságban él, három gyereket nevel, templomba jár, és néha iszik egy jó pálinkát kaján vigyorral az arcán. Néha az embernek van egy olyan röpke érzése, hogy a jelenlegi kormánypolitika igencsak azt sugallja, hogy aki meleg, leszbikus vagy transznemű, az nem mindenképpen igazi magyar. Legalábbis biztosan nem rendes magyar.

De mitől is lesz valakinek magyar identitása? A magyar identitás nem abból fakad, hogy magyarnak születünk, vagy hogy az az állampolgárságunk a személyi igazolványunkban. A magyar identitás abból fakad, hogy magyarul beszélünk és magyarul gondolkodunk. Hogy ismerjük a magyar közmondásokat, sőt, még használjuk is őket. Hogy tisztában vagyunk a magyar történelmi alakokkal, tudjuk, hogy a magyar lányok a legszebbek, hogy Mátyás volt az igazságos, hogy megbűnhődte már e nép a múltat és a jövődőt, hogy mi voltunk a legvidámabb barakk, hogy milyen vízibiciklit hajtani a Balatonon, vagy keseregve megjegyezni azt, hogy mi, magyarok mindig keseregünk. Az identitás a nyelvünk, a történelmünk, a kultúránk és a mindennapjaink hozománya.

Az identitásunkat nem a politika dönti el. Az identitásunk nem politika. Vagyis az LBMTQ emberek is lehetnek tökéletes, igazi magyar emberek. Nem mintha ebben valaha is kételkedtünk volna.

Ezek után miért ne lehetne olyan, hogy LBMTQ identitás? Hiszen az LBMTQ közösségnek is van saját történelme, kultúrája, mindennapjai és nyelvezet – még ha nem is igazán szerencsés lépés az afroamerikai drag queenek kultúrájából ellopott yaaaas gurl slay kulturális eltulajdonítása, de ez másik líbsi hiszti.

Mindannyian tudjuk, kicsoda Stonewall, mi az a Golden Girls, miért fontos Cher, Madonna, Lady Gaga, kicsoda RuPaul, és kicsoda Oscar Wilde, de még a Humen Magazin ismerete is egy eléggé szűk rétegre eső tudást képvisel. A legtöbben tudjuk, hogy milyen a coming out, hogy milyen az, amikor általános iskolában csúfolnak, vagy hogy miért is annyira kritikus kérdés egy kapcsolat elején az a bizonyos három betű: „a p vagy u?” Ez a tudás, ezek az élmények mind felruháznak minket egy újabb identitással – a magyar identitás mellett. Talán ez szerencse is valahol. Hiszen egyszerre két identitás építi a saját személyes identitásunkat.

/// És ugyebár másnak lenni nem azt jelenti, hogy kevesebbek vagyunk, hanem azt, hogy többek. ///

Kérdés, hogy választás kérdése-e egy identitás megélése. Ha valaki azt állítja, hogy bár ő meleg vagy leszbikus, de nem az LBMTQ közösség része, az igazat mond vagy tagad? Egy közösség részének lenni egy szempontból mindenképpen

választás kérdése, hiszen eldönthetjük, hogy töltünk-e időt az adott közösség tagjaival, részt veszünk-e azokban a tevékenységekben, amikben ők, vagy például küzdünk-e az ügyeikért. Viszont van egy része, ami nem döntés kérdése.

Ha Magyarországon nősz fel, akkor akár tetszik, akár nem, valamilyen szinten mindenképpen a magyar társadalom, a magyar közösség része leszel. És bizony ezért még teszel is: elmész szavazni, fizetsz adót, elolvasod a híreket. És ha ezen logika mentén haladunk, akkor egy LBMTQ ember is menthetetlenül az LBMTQ közösség része lesz. Ugyanúgy nem ő dönti el, hogy minek születik. Nem ő dönti el, hogy átéli-e azokat az élményeket, amik az LBMTQ identitás gyújtópontjai. És valahol ugyanúgy vállal részt a közösség életében is: ismeri a 33-as törvényt, van véleménye a Pride-ről, nevet LBMTQ mémeken, és lehet, hogy eljár néhány meleg helyre is időnként.

Vagyis az LBMTQ identitás megélése sem választás kérdése. Ahogy az sem, hogy valaki az LBMTQ közösség része-e.

A nagy kérdés inkább az, hogy ezt miért rossz bevallani. Miért rossz néhány – és jó néhány – ember számára az, ha ki kell mondania, hogy az LBMTQ közösség része? Mi rontjuk el? Maga a közösség rossz? Túl jó? Túl kevés?

Egy biztos, valami nincs rendben. Ha beleszületsz egy közösségbe, és meg akarod azt tagadni, ott a közösséggel valami gond van. Ha ciki magyarnak lenni, akkor Magyarországon valami nem működik jól. És Magyarországon sok minden nem működik jól. És ha ciki LBMTQ embernek lenni, akkor a közösségünk elront valamit.

Az igazi kérdés így az, hogy mit rontunk el. És mit tehetünk jobban, hogy jó közösség legyünk, ahova nem ciki tartozni. Mert akkor lennénk erős közösség, ha mindenki büszkén érezné át az LBMTQ identitását. És büszkén vállalná, hogy a közösség része és tagja. Így biztos többen tennék a közösségért. Többen fognának össze és erősebben. És több mindent is érnének el. Egységben az erő. A magyar közösségről nem is beszélve. Arra is ráférne némi javulás. És egy jó adag összetartás.

Ez közös probléma. Magyarként is, LBMTQ emberként is. Csak a miénk. Tudjátok, kicsit sárga, kicsit savanyú, de a miénk. És csak mi tudjuk megoldani.

Írta: Kanicsár Ádám András | [@kanicsar](https://www.instagram.com/kanicsar)

JEFFREY DAHMER

Amerika legfélelmetesebb,
legsokkolóbb sorozatgyilkosa

Zac Efron tavalyi, **Átkozottul** veszett, sokkolóan gonosz és hitvány című filmjének köszönhetően, amelyben a színész egy hírhedt amerikai sorozatgyilkost, Ted Bundy-t alakította, sokakat érdekelni kezdtek a világ legrettegettebb sorozatgyilkosainak történetei. Az Egyesült Államok azzal a nem éppen hízelgő ténnyel „büszkélkedhet”, hogy rengeteg közismert sorozatgyilkosa volt – elég az imént említett Ted Bundyra, a Zodiákusra, vagy Gary Ridgway-re gondolni, aki egy évtized alatt több mint 70 nőt fojtott meg. A homoszexuális Jeffrey Dahmer áldozatai férfiak és fiúk voltak, akiket mielőtt megölt volna, meg is erőszakolt. Következő cikkünket csak erős idegzetű olvasóinknak ajánljuk.

KÉTSÉGBEEJTŐ GYEREKKOR

Jeffrey Dahmer 1960-ban Wisconsin államban született. Édesapja egyetemi tanulmányai miatt (vegyésznek készült) csak ritkán volt otthon, édesanyja pedig gyakran betegeskedett, így alig maradt energiája a gyerekeire. A nő ráadásul gyenge idegzetű is volt: egyszer gyógyszer-túladagolással öngyilkosságot kísérelt meg, amikor Dahmer még kisgyerek volt. A későbbi sorozatgyilkost első tanárai csendesnek és visszahúzódnak látták, noha volt néhány barátja. Dahmer gyermekkorában betegesen vonzódott a halott állatokhoz: először csak döglött pillangókat zárt befőttesüvegbe, később halott kutyákat és macskákat gyűjtött össze az út széléről, otthon pedig felboncolta őket. Még csak tizennégy éves volt, amikor már rendszeresen fogyasztott alkoholt iskola előtt és után is, amit dzsekije zsebében és az iskolai szekrényében rejtett el. Alkoholizmusa egész életében végigkísérte, később többek között emiatt sem tudott megmaradni hosszabb ideig egyetlen munkahelyén sem. Ennek ellenére társai egy szűk körében népszerűsége tett szert, egyfajta iskolabohócként, aki epilepsziás és egyéb rohamokat tetetett, másokat megnevetette ezzel. Időközben szülei viszonya olyannyira megromlott, hogy Dahmer tizenhét éves korában elváltak.

AZ ELSŐ GYLKOSSÁG

Dahmer csak tizennyolc éves volt, amikor először gyilkolt. Kiszemeltje egy nála egy évvel idősebb stoppos volt, aki éppen egy rockfesztiválra tartott, de Dahmer, aki akkor éppen egyedül lakott, meginvitálta magához a fiút. Miután ittak, a fiú menni készült, de Dahmer nem engedte, és halálra verte egy súlyzóval. Ezután levetkőztette, és maszturbálni kezdett a meztelen holtteste előtt, amit aztán a hátsó kertben ázott el. Dahmer a gimnázium után az ohioi egyetemre járt, ahonnan rossz tanulmányi átlaga miatt kidobták. Apja unszolására az amerikai hadsereghez került, ahol gyógyászati szakembernek tanult. 1979-ben Nyugat-Németországba vezényelték, ahol tábori medikusként dolgozott. 1981-ben tért vissza Amerikába, ahol nem talált egyből állást. Ekkoriban történt, hogy ittas állapotban elkövetett rendzavarásért elítélték, de óvadék ellenében távozhatott.

„AZ ÖRÖMSZERZÉS ESZKÖZEI, NEM EMBERI LÉNYEK”

Így beszélt áldozatairól egy interjújában Dahmer, miután elfogták. Ámokfutása alatt tizenhét férfit, illetve fiút erőszakolt és ölt meg. Bevett módszere az volt, hogy áldozatait, akiket

egy helyi melegbárban szedett fel, felhívta a lakására, ahol elkábította őket – az altatókat már jó előre odakészítette az ágya mellé. Haláluk után a férfiakat megerőszakolta és feldarabolta, testrészeit elfogyasztotta. Dahmer elfogása után szenvtelen arccal nyilatkozott rémtetteiről, kannibalizmusáról. Kezdetben kíváncsiságból ette meg áldozatai szívét és karizmait, később pedig azért, hogy úgy érezze, a részévé váltak. A borzalmakat fotókon is megörökítette, amelyeket otthona falára ragasztott ki. A megölt férfiak egyes testrészeit megtartotta, formaldehiddel tartósította, és hűtőjébe rejtette. Az a groteszk ötlet is megfordult a fejében, hogy egy saját zombit készít áldozataiból, hogy így tartsa őket tovább életben, de kísérletezései nyilvánvalóan kudarcba fulladtak. A férfi agya annyira elborult, hogy munkahelyére, egy csokoládégyárba is magával vitte egyik áldozata koponyáját, hogy egész nap a közelében tudhassa. A megölt emberek egytől egyik sötét bőrűek voltak, ám Dahmer tagadta, hogy bármilyen rasszista megfontolás lett volna a kiválasztásukban, csak az a cél lebegett a szemei előtt, hogy a lehető legszebb férfiakat szerezzze meg. Tetteiről azt mondta, csak ő okolható értük,

nem a társadalom, nem a szülei, mást hibáztatni csak olcsó kifogás lenne.

KI AKARTA VÁGNI A FÉRFI SZÍVÉT

Dahmer 1991-ben bukott le, amikor egyik áldozata el tudott menekülni a lakásából, és szerencséjére pont egy járőröző rendőrautóba futott az utcán. A rendőrök először nem vették komolyan, amikor a férfi azt mondta nekik, egy őrittől szabadult, aki ki akarta vágni a szívét. A megmenekült áldozat, Tracy Edwards később több tévéinterjú is adott, ezzel buktatta le magát, ugyanis mint kiderült, ő is körözés alatt állt, erőszakos bűntett miatt. Ahogy Dahmer, ő is börtönbe került, csak hogy egyik jóakarója kifizette az óvadékát, és szabadon távozhatótt. Nem úgy Dahmer, aki 957 év börtönbüntetést kapott, amelyből csak háromat tölthetett le, mivel cellatársa 1994-ben agyonverte egy vasrúddal.

Írta: Tegdes Péter | [@petertegdes](#)

ÚJRA NYITVA!

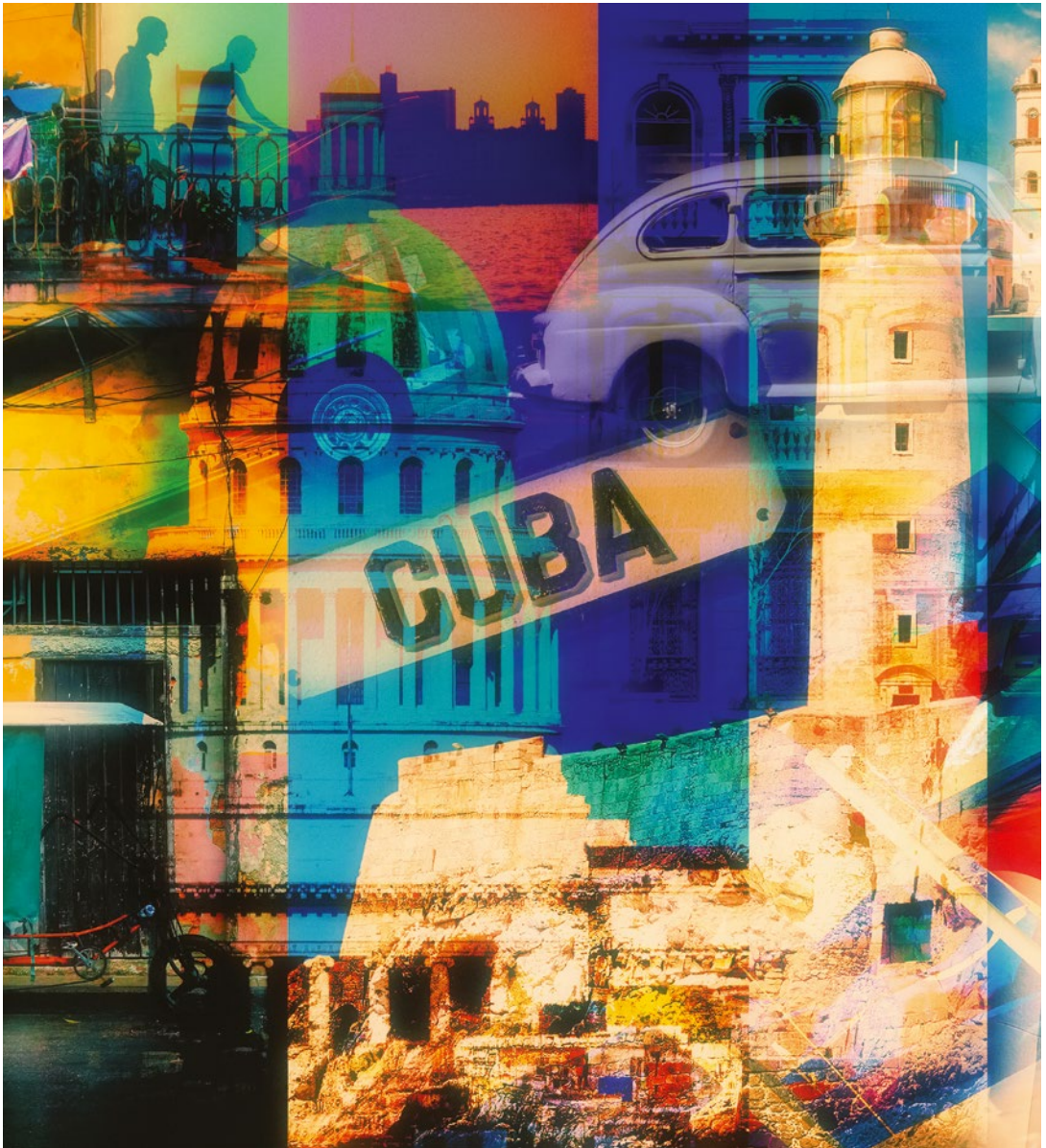
OPEN AGAIN

MAGNUM

1085 Budapest, Csepreghy utca 2.
GAYSAUNABUDAPEST.COM

„GYŰLNEK A FELHŐK, VIHAR VÁRHATÓ”

Prideszervezés Kubában a koronavírus idején

A koronavírus-járvány az elmúlt három hónapban – néhány, a civilizációtól amúgy is távol eső szigetország kivételével – gyökeresen felforgatta az egész világot. Visszavetette a gazdasági fejlődést, padlóra küldte a turizmust és eddig közel 200 város pride-rendezvényének törlését vagy halasztását jelentették be szervezők.

Hogyan küzdenek meg mindezzel azokban az országokban, ahol a mai napig diktatúra uralkodik, a szólásszabadság korlátozva van, és a médiában csak az jelenhet meg, amit a hatalom jóváhagy? Egy kubai fiatalembernek, Andrés Gómez Quevedónak köszönhetően első kézből hallhatunk róla, mi a helyzet jelenleg a karibi kommunista államban.

HOGY ÁLL MOST A KUBAI JÁRVÁNYHELYZET?

A május 13-i állás szerint 1830 embert diagnosztizáltak koronavírussal, akik között 1383 gyógyult és 79 halott van. A sziget lakossága 11 millió fő, és a fertőzettek java a fővárosban él, ami nem meglepő, hiszen 2 millió lakójával Havanna a legnagyobb és legsűrűbben lakott város.

Sajnos a kormány nagyon későn kezdett intézkedni. Amikor a járvány Ázsiában és Európában már javában tombolt, mi még mindig fogadtunk turistákat. Egyrészt azzal érveltek, hogy a kubai egészségügyi rendszer kiváló, másrészt a meleg időjárás miatt egyébként sem fog terjedni a vírus. A hivatalos álláspont szerint a külföldről hazatérő kubaik és olasz turisták hozták be végül.

Összességében azt lehet mondani, hogy Kubának nem a járvány okozza a legnagyobb bajt, hanem az azzal együtt járó gazdasági összeomlás, amely ellen egyébként is évek óta küzdünk. A mostani helyzet azonban tovább mélyíti az árkot a gazdag elit és a mindennapi polgárok milliói között, akiknek egyre nagyobb kihívás beszerezni az élelmiszert, a háztartási cikkeket és a gyógyszereket.

Sajnos az állami médiában senki nem mer szembenézni a valósággal, mindent az álhírek uralnak, amiből az embereknek már elege van – ez nyilvánvalóvá válik, amint elkezdjük olvasni a közösségi médiát. A kormány persze retteg, hogy egyre csak veszít a hitelességéből.

MIKÉNT BEFOLYÁSOLTA MINDEZ A PRIDE SZERVEZÉSÉT?

Kubában az éves úgynevezett meleg konga lebonyolításáért a Nemzeti Szexuális Oktatási Központ (El Centro Nacional de Educación Sexual – CENESEX) felelős, amelynek élén a Castro-família egyik tagja, Mariela Castro áll. A kongára május közepén szokott sor kerülni, és a járvány miatt idén online pride-ot javasoltak.

Őszintén megvallva nem vagyok kíváncsi semmire, amit a CENESEX online kínál. Kubában az adatforgalom elképesztően drága, ennek ellenére nem kínáltak alternatívát azoknak, akik szívesen csatlakoztak volna, csak épp nem telik nekik internetre.

Tudni kell, hogy a háztartások nem rendelkezhetnek saját internetkapcsolattal, hanem úgynevezett internetkártyát lehet vásárolni, amelyen a kódot lekaparva csatlakozhatsz fel a világhálóra. Egy ilyen kártya egyórányi internethasználatra jogosít, és az ára egyhavi átlagfizetésnek az 5 százalékát is elérheti. Arról nem is beszélve, hogy téroró sincs mindenhol, csak a város néhány kijelölt pontján. Vidéken persze még rosszabb a helyzet.

Sokan vagyunk, akik nem akarunk pénzt kiadni arra, hogy a CENESEX magyarázkodását hallgassuk arról, miért nem lehet házassági egyenlőség, miért nem számol be az állami média a meleg kongáról, és miért van tele homofóbiával a televízió, miközben a tévé és rádió munkatársainak jelentős része meleg.

ÜGY EMLÉKSZEM, A PRIDE MÁR TAVALY IS BOTRÁNYBA FULLADT...

Igen, 2019. május 11-én volt egy nem engedélyezett pride felvonulás, ami a nemzetközi sajtóban is nagy visszhangot kapott. Akkor ez volt az emberek reakciója arra, hogy a CENESEX az Egészségügyi Minisztérium utasítására, a politikai helyzetre hivatkozva törölte a kongát. Politikusaink attól tartottak ugyanis – vagy legalábbis ezt állították –, hogy a venezuelai kormány melletti kiállítás eredményeként súlyosbodó embargó miatt ellenforradalmi erők szabotálták volna az eredeti rendezvényt, és saját céljait, valamint üzenetük propagálására használták volna fel.

Ennek ellenére a közösség úgy döntött, szeretne békésen felvonulni. Azonban rengeteg rendőr özönlötte el az utcákat, és megindultak a letartóztatások is, hiszen hatósági engedély nélkül tilos ilyen jellegű rendezvényt szervezni. Aztán az egész káoszba és erőszakba fulladt, a nemzetközi média a kubai Stonewall-lázadásként számolt be a felvonulásról.

Sajnos én nem tudtam kimenni az eseményre, mert egy turistacsoportot kísértem, és a munkaadóm nagyon szigorú, de szégyellem magam a hatóságok barbár magatartásáért. Egy barátom előtte este írt nekem egy SMS-t, hogy semmiképp ne menjek ki, mert direkt a belvárosban lesz a felvonulás, ahol sok a turista, akik így majd láthatják, milyen kegyetlenül bánt a rendőrség az emberekkel. De nemcsak a publicitása, hanem a megtorlása is keményebb lett emiatt. Az államhatalom persze büszke volt rá, milyen sikeresen „megvédték” a forradalmat.

SZERINTE A TAVALYI ESEMÉNYEK NYOMOT HAGYTAK VOLNA AZ IDEI RENDEZVÉNYEN IS?

A közösségen belül mindenki számára nyilvánvaló volt, hogy lesz valamiféle utalás a tavalyi május 11-re, hiszen jelképe lett mindazoknak, akik nem követik vakon a CENESEX és az állam utasításait, a közösség jogaiért küzdenek és beszédeikben kritizálják a kormányt. Nem csoda, hogy ezek az aktivisták Mariela Castro szemét is szúrják. Rendszeresen sértően beszél róluk, idegesítő bogárként, „apró atkáként” utal rájuk.

További felháborodást váltott ki a Castro-lány (Fidel Castro unokahúga) néhány mostani megjegyzése az UMAP-pal kapcsolatban. Az UMAP egy mozaikszó, amely körülbelül annyit tesz, hogy Katonai Egység a Termelés Segítésére, és főleg a hatvanas-hetvenes években nagyon sok értelmiségit és LMBTQ embert küldtek a munkatáboraikba, mondván, nem

felelnek meg a kommunista állam „új ember” definíciójának. Sokan veszítették ott életüket, követtek el öngyilkosságot. Könyvek, interjúk, filmek foglalkoznak az egykor ott tomboló kegyetlenséggel. Ehhez képest Mariela Castro képes volt azt mondani, hogy az UMAP táborai valójában nem is voltak olyan szörnyűek, csupán az ellenzék próbálja aláásni a Forradalmi Rendszer tekintélyét. Szerinte inkább olyan volt, mint a Vidéki Iskolák hálózata, ami egészen az ezredfordulógig működött, és keretében a diákok évi 45 napon át az iskolapad helyett a földeken dolgoztak és segítették a mezőgazdasági termelést.

A közösségi média persze azonnal robbant, azon sem lennék meglepődve, ha egy nap Mariela azt állítaná, hogy rosszul idézték. Kitélik tőle, hogy így védekezzen. A probléma mindezzel az, hogy a neve összekapcsolódik az LMBTQ közösséggel, és akárhányszor a saját megítélésének árt, a mi ügyünkben is kárt tesz. Az UMAP múltját is ahelyett, hogy próbálná eltussolni, inkább szégyellni kellene és bocsánatot kérni érte. Van a Trónok harcában az a mondas, hogy „Észak nem felejt.” Nos, Kubában a közösség nem felejt, és az emlékezetünkbe belevésődött történelmünk e szomorú fejezete, az államilag intézményesített, brutális homofóbia.

VAN LEHETŐSÉGEK LEGALÁB TILTAKOZNI AZ ONLINE PRIDE ELLEN?

Él az Egyesült Államokban egy kubai származású meleg YouTuber, Alex Otaola, aki a CENESEX által szervezett pride bojkottjára buzdított mindenkit. A valóság az, hogy bojkottálhatunk, amit csak szeretnénk, az államhatalom úgyszólván úgy fogja beállítani a helyzetet, ahogy az neki előnyös. Sajnos az ellenzék szétrendezett, mindenki a saját személyes harcaival van elfoglalva, nincs egy vezető egyéniség sem. A szervezetség hiánya végzetes, az erőszakos szervezetek révén pedig úgyis szétvernek bármilyen megmozdulást, ami

azt bizonyítaná, hogy a Forradalmi Rendszerben hiba van.

Mint már említettem, volt rá szándék, hogy megemlékezzünk a tavaly május tizenegyedikén történekről, azonban az állam által beépített tégláknak köszönhetően a hatalom tudta, kik a szervezők, és amikor eljött a nagy nap, az internetes fiókjaik blokkolva lettek, ellehetetlenítve, hogy bármit posztoljanak. A CENESEX és Mariela Castro örülhetett, elnémitották az idegesítő bogarakat, a „kicsi atkákat”.

NAGYON NEHÉZ HELYZETBEN VAGYUNK.

Én úgy fogalmaznék, hogy bonyolult helyzetben vagyunk. Sokan úgy vannak vele, hogy ebben a háborúban nem éri meg csatába indulni, a rendszer megváltoztathatatlan. Az emberek fásultak, félnek. Emellé a járvány következményeként jön, hogy már olyan alapvető dolgok miatt is aggódnunk kell, hogy mit eszünk holnap, mivel takarítunk, hol találunk bármi örömforrást, ami átsegít a nyomoron.

Van egy kubai mondás, amit a jelen helyzetben is gyakran emlegetünk: „A remény az utolsó dolog, amit elveszíthetünk.” Folyamatosan imádkozom a jó hírekért, de egyelőre csak ennyit tudok megosztani veletek. Sokkal inkább érzem úgy, hogy gyűlnek a felhők, vihar várható.

Írta: Waliduda Dániel | [📧 @waliduda](#)

Andrés Gómez Quevedo kubai művész, író, az *Out in Cuba idegenvezetője. A fák, amelyek repülni akartak* címmel idén jelenik meg első, spanyol nyelvű könyve.

TELJES KIKAPCSOLÓDÁS
A DRÁVA HOTEL THERMAL RESORT****-BAN!

WELLNESS

KALAND

GASZTRONÓMIA

DRÁVA HOTEL

THERMAL RESORT
HUNGARY HARKÁNY

**DRÁVA HOTEL
THERMAL RESORT**

7815 Harkány,
Bartók Béla u. 1.
+36 (72) 580 980
reservation@dravahotel.hu

dravahotel.hu

 @dravahotel.harkany drava_hotel

FENNTARTHATÓ DIVAT

A döntéseiddel te is hozzájárulsz a környezetvédelemhez

Miután az előző számban górcső alá vettük a gardróbrendezés menetét, és feltártuk, milyen elemek kapjanak helyet a kapszula-ruhatáradban, itt az idő egy újabb tudatos témához. Ezúttal a fenntartható divatról lesz szó.

Biztosan te is tisztában vagy azzal, hogy a textil- és a divatipar azok közé a vezető iparágak közé tartoznak, amelyek kiemelkedően környezetkárosító hatást gyakorolnak az élővilágra. A nagy márkák által előállított, alacsony árú termékeknek köszönhetően a vásárlók könnyen elcsábulnak, hiszen a címkéken látható összegért gyorsan és olcsón szerezhetik be újabb és újabb trendi darabjaikat.

“ A 21. század egyik legfontosabb jelszava a fenntarthatóság, és ebből a trendből a divat sem maradhat ki. ”

A fenntartható divathoz vezető utunk első lépése, hogy beszéljünk a gyors, illetve a lassú divatról. A fast fashion néven ismert jelenség nem más, mint a piacot folyamatosan előtűntető új árucikkek hada, az olcsó és trendi ruhák tömkelege. A globális termelési láncok jelenlegi, nem fenntartható állapotának meghatározó tényezője a divatcikkek már-már villámgyors váltakozása.

Ezzel szemben a lassú divat alappillére a környezetbarát szemlélet, ami kevesebb ruhát, de ezáltal kevesebb ipari hulladékot is hagy maga után. A slow fashion kiemelkedő minőségű termékeket kínál neked, amelyeket igazán sokáig nyúlhatsz. A gyártási folyamatok mellőzik a káros vegyi anyagokat, a rovarirtó és növényvédő szereket, ráadásul a lassú divatban munkálkodók bérért is növeled a döntéseddel.

A fenntartható divatnak jelentős szerepe van a helyi termelés segítségével, a klasszikus design, az időtlen darabok népszerűsítésében, a tudatos fogyasztó környezetbarát szemléletmódjának kialakításában. Nézzük, mik a fenntartható divat legfőbb szabályai! A 2005-ben alapított Etikus Divat Fórum szervezete az alábbi pontokban határozza meg az etikus és fenntartható divat sarkalatos pontjait.

1. Mellőzi a fast fashiont, az általa teremtett árakat és káros szokásrendszert.
2. Kiáll az igazságos bérek, megfelelő munkakörülmények és a munkavállalók jogai mellett.
3. Támogatja a fenntartható megélhetést.

4. Kerüli a mérgező vegyi anyagok használatát a munkálatok során.
5. A gyártás alatti vízfogyasztást a minimálisra csökkenti.
6. Foglalkozik az energiapazarlással és -hatékonysággal.
7. Megalkotja a divat számára a fenntarthatóság alapelveit, hirdeti azokat.
8. Tréningeket szervez a tudatosság és a kezdeményezőképeség gyarapítása érdekében.
9. Törődik az állatok jogaival.

„ÉS AKKOR RÁNK SZAKADT AZ ÉG”

2013. április 24-én egy bangladesi tragédiában 1134 ember vesztette életét és 2500-an sérültek meg, amikor a nyolcemeletes, korábban már életveszélyesnek minősített Rana Plaza épülete szerkezeti hiba miatt összeomlott. A ruhagyárban számos nagy márká is varratott.

A katasztrófa napján létrejött Fashion Revolution egy olyan nonprofit szervezet, amely azzal a céllal alakult meg, hogy közösen változtasson az olyasfajta munkakörülményeken, amelyek a Rana Plazában is uralkodtak, továbbá küzd a méltatlan bérezés ellen, és hisz abban, hogy változtatni képes a divatiparban dolgozók helyzetén. A fent említett szervezet kezdeményezte a #whomademyclothes nevű mozgalmat, ami már több mint 80 országban van jelen.

Mára már a legtöbb luxusmárka vezetőségében van olyan szakember, aki a „zöld” dolgokkal foglalkozik. A környezetvédelem régi bajnokai közé soroljuk Stella McCartney-t, aki az olyan anyagok használatát eszközölte, mint a vegetáriánus bőr és a műszőrme, vagy ott van Livia Firth, az Eco-Age fenntarthatósági tanácsadó cég társalapítója, a Green Carpet Challenge megalkotója (utóbbi szervezet vörös szőnyeges pillanatokot használ fel arra, hogy felhívja a figyelmet a környezetbarát divatra).

DE MIT TEHETSZ TE?

Vásárolj másodkézből, vagy támogass magyar alkotókat (WYHOYS, the--raincoat, printa, Forma Eyewear, Malinko, Touch Me Not), rendelj akár külföldi tervezők webshopjairól! Figyeld az „EU margarétás” termékeket, mert ez a jelzés azt jelenti, hogy az adott termék előállításánál jobban ügyeltek a környezetre, mint más társai esetében a piacon – ez egyaránt vonatkozik a tervezésre, a gyártásra, a fogyasztásra és a használatára is.

ÖT ABSZOLÚT NYERŐ OK, AMIÉRT ÉRDEMES FUTNI

A futás a home office és a távoktatás ideje alatt jó lehetőség arra, hogy testünk egészségét átmozgassuk és a friss levegőn is legyünk. Persze vannak fontos szempontok, amikre a jelenlegi helyzetben fokozottan kell figyelni. Ne menjünk például közkedvelt, zsúfolt helyre, és ha lehet, fussunk egyedül. Néhány alapvető szabály betartásával azonban szabadon szaladhatunk, amikor kedvünk tartja. A rendszeres futás nemcsak erősíti és javítja az állóképességet, de rengeteg rövid és hosszú távú egészségügyi haszna van. Máris mondok nektek öt nyerő okot, amiért nem fogjátok megbánni, ha ezt a sportot választjátok.

1. KEDVEZ A LÉLEKNEK

A kocogás és a futás már egészen rövid idő elteltével számtalan kedvező pszichés változást hoz magával. Javítja a koncentrációs és a mentális teljesítőképességet, energiával tölt fel, oldja a stresszt és javítja az alvást. A futással nagyon gyorsan lehet fejlődni – a legtöbbben arról számolnak be, hogy a kitartás élménye, a korábban elképzelhetetlennek tűnő távok leküzdése sokat javít az önbecsülésen. Megnö az önértékelésünk abból adódóan, hogy le tudjuk győzni a saját lustaságunkat. Olyan érzést kelt, hogy „ura vagyok magamnak”, az történik, amit elterveztem, amit én akarok. A legtöbb ember ésszel belátja, hogy mozognia kellene, de nem tudja saját magát rávenni egy kis szenvedésre. Aki erre képes, büszke lehet önmagára!

2. HATÉKONY ZSÍRPUSTÍTÓ

Ez a sport az egyik leghatékonyabb kalóriaégető sportág, így remek módszer az ideális testtömeg megtartására vagy visszanyerésére. Egy 10 km/h körüli sebességgel megtett, 30-40 perces futóedzés során testsúlytól függően nagyjából 3-400 kalóriát használ fel a szervezet – a gyorsabb tempó pedig fokozza az energiafelhasználást. Tanulmányok szerint ráadásul az anyagcsere nemcsak edzés közben hatékonyabb, hanem az azt követő rövid időszakban is, azaz a futás után néhány óráig még több kalóriát éget a szervezet, mint anélkül tenné. Ez azért elég jó hír, nem? Fekszünk a kanapén, és még égetjük a zsírt.

3. VÉDI A SZÍVÜNKET

A futás egész szervezetünkre nézve pozitív hatással lehet, de szív- és érrendszerünk számára kifejezetten előnyös. Segítségével sokat tehetünk a szív- és érrendszeri megbetegedések megelőzéséért. Emeli a HDL, azaz a jó koleszterin szintjét, és bár rövid távon – miközben épp sportolunk – fokozza a vérnyomást, hosszú távon éppen az egészséges vérnyomás karbantartását szolgálja. Egy amerikai tanulmány szerint már a rendszeresen végzett napi 5-10 perc lassú kocogás is eredményesen csökkenti a halálos kardiovaszkuláris megbetegedések kialakulásának esélyét.

4. JAVÍTTJA AZ ÁLLÓKÉPESSÉGET

Futás közben mintegy tízszer annyi oxigént használunk

fel, mint mondjuk telefonnyomkodás vagy tévézés közben. A rendszeres edzések ezért nagyban fokozzák a tüdő oxigénfelvétel képességét. A hétköznapi életben a kondicionális képességek közül talán az állóképességre van a legnagyobb szükségünk, és ezt a futással lehet a leghatékonyabban fejleszteni. Ugyanis ez a mozgásforma edzi legjobban a tüdőt, a szív- és érrendszert, valamint az izomzatot. Éppen ezért alapozója számos sportágnak. Az nem meglepő, hogy a futball-, kézilabda-, kosárlabda-játékosoknak edzésük szerves része a futás, de a cselgáncsozók, sportlövészek, kajak-kenusok, sőt még a sakkosok is rendszeresen futnak, mert ezzel tudják legjobban kondicionálni testüket.

5. LASSÍTTJA AZ ÖREGEDÉS HATÁSAIT

Kedvező életteni és pszichés jellemzőinek ismeretében nem meglepő: aki fut, az lassabban öregszik – állapították meg egy 2008-ban publikált tanulmányban. A Stanford Egyetemen végzett vizsgálat szerint azok az 50 év feletti emberek, akik több éven keresztül rendszeresen futottak, kevesebb fogyatékoságot tapasztaltak, hosszabb aktív élettartamot tudhatnak magukénak, és esetükben az inaktív emberekhez viszonyítva 50 százalékkal csökken a korai halálozás kockázata. Egy német kutatás pedig azt is megállapította, hogy míg a futás lassítja az öregedést, az edzőtermi súlyozós edzés nem éri el ugyanazt a fiatalon tartó hatást.

Összességében a futás hatására a szív gazdaságosabban működik, a légzőkapacitás javul, az izomzat és nem utolsósorban a csontozat erősödik, ezért preventív hatása óriási. Napjainkban nagy figyelmet kellene fordítani arra, hogy mely sportágak milyen betegségek megelőzésében játszanak szerepet. Amelynél az energia-befektetés és megtérülés aránya a legjobb, azt kell választani. A futással megelőzhetőek a szív- és érrendszeri, a daganatos, illetve a mozgásszervi betegségek, valamint csökkenti az idegrendszeri és pszichés zavarok tüneteit is. Ráadásul a megelőzésen túl az edzésre fordított idő és energia az életminőség javulásával rövid távon megtérül.

Legyetek jók és persze mindig mozgásban!

Írta: Majer Reni | @majerreni

AHOL ZÁRDÁBA VONULT EGY MELEG KIRÁLY

Friedrichshafen

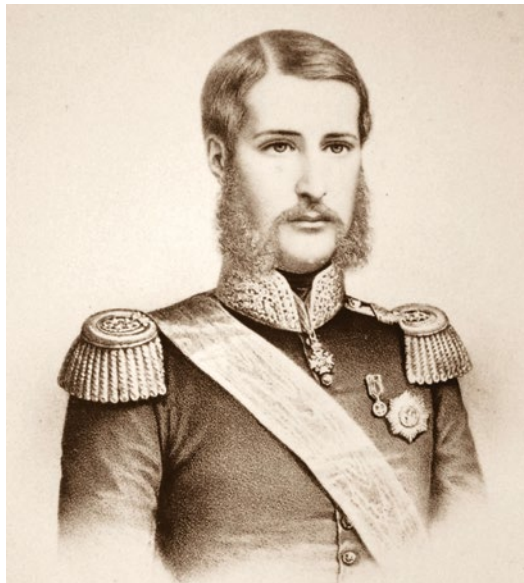
**A festői Boden-tó partján fekszik Friedrichshafen.
A település viszonylag fiatal kora és nem túl nagy mérete
ellenére olyan látnivalókkal csalogat, amelyeket sok
nagyváros is megirigyelhetne. Hogy csak a két legmenőbbet
emeljük ki: itt található a léghajózásnak szentelt Zeppelin
Múzeum, és itt vonult zárdába egy meleg király.**

NEM VAGYOK ÉN APÁCA

Friedrichshafent 1811-ben alapították három kisebb település egyesítésével, majd kedvező fekvésének köszönhetően hamarosan kereskedelmi csomóponttá és jelentős iparvárossá fejlődött. A szülőfalvaitól megörökölt egykori zárdá ideális helyen, a helyi tó partján feküdt, így 1824-ben átépítették kastéllá, amiből aztán a württembergi királyi ház kedvenc nyári rezidenciája vált. (A kastély egyébként mind a mai napig a Württembergek magántulajdona.) Amikor I. Károly württembergi király 1846-ban feleségül vette I. Miklós orosz cár leányát, Olga Nyikolajevna orosz nagyhercegnőt, házasságuk gyermektelen maradt – a király ugyanis a saját neméhez vonzódott. Számos, évekig tartó kapcsolata után hatvanéves korában találta meg a nagy szerelem egy amerikai férfi, a nála 27 évvel fiatalabb Charles Woodcock személyében. Kinevezte kamarásának, bárói címet adományozott neki, és annyira elválaszthatatlanok voltak, hogy már hivatalos eseményeken is vele jelent meg a király, ahol egyforma ruhákba öltöztek. 1888-ra kettejük viszonya kezdte elérni a nyilvánosságot, felfigyelt rá a sajtó, és Otto von Bismarck is tudomást szerzett róla. A kancellár megüzente I. Károlynak, hogy nem kellene a szintén meleg, és egy tóba fulladt II. Lajos bajor király sorsára jutnia, az uralkodó pedig értett a szóból – Woodcock visszatért Amerikába. (Az már más kérdés, hogy a király ezután azért talált magának újabb partnert, méghozzá a királyi udvar színházának igazgatóját.) A király az idejét főleg a stuttgarti Villa Bergben töltötte, vagy pedig a friedrichshafeni kastélyba, az egykori zárdába vonult vissza.

99 LUFTBALLONS

Jó száz évvel ezelőtt Friedrichshafen egét ellepték a léghajók. Ferdinand von Zeppelin kitartó munkájának köszönhetően 1900. július 2-án a város mellett, a tóról szállt fel az LZ1, az első német gyártású, merev szerkezetű léghajó. A 128 méter hosszú monstros repülése 18 percen át tartott, miközben három és fél kilométert tett meg a tó felett. Bár a konstrukciós hibák már az első repülés során megmutatkoztak, a próbaút igazolta a báró elgondolását. A további tesztek, prototípusok és pénzgyűjtés után 1913-ban megkezdte a termelést a Luftschiffbau Zeppelinyára, amely az I. világháború alatt száz léghajót gyártott a hadsereg részére. Bár Zeppelin 1917-ben elhunyt, a háború után a polgári repülés terjedésével fellendült a léghajózás, és a világ minden tájára indultak innen a „lebegő szivarok”. Aztán az itt készült Hindenburg 1936-os közismert katasztrófája, valamint a repülőgépek térnyerése sokat értett a műfajnak, de a cég feltalálta magát: 1941-től

a félelmetes V-2 rakétákhoz gyártottak részegységeket. Ezzel azonban a bombázások célpontjává vált a város – persze ehhez a legendás repülőgépgyártó Dornier, és a léghajókról járművekre, illetve akkor épp tankokra váltó Maybach üzemei is kellettek.

Ma az egykori utasváró épületében a Zeppelin Múzeum várja a látogatókat. A négyezer négyzetméteres kiállítóterben többek között a Hindenburg részleges rekonstrukcióját is megtaláljuk, ahol a léghajó valós méretű utasterébe belépve megtapasztalhatjuk a híres jármű luxusát. Ha pedig egy városnézés erejéig kedvünk támadna igazi léghajóval is utazni, a repülőtéren több célpont közül is választhatunk – sőt, a 0-24 órában működő webkamerának köszönhetően akár virtuálisan is csatlakozhatunk a repüléshez. Ha pedig már a reptéren járunk, a vasmadarak szerelmeseit itt a Dornier repülőgépeinek szentelt múzeum is várja.

Írta: Kocsis G. János | @kocsisjaanos

Németország
Az úticél

BUDAPEST & NIGHT DAY

PUBS & BARS

HABROLÓ CAFE & BAR

Located in the heart of the downtown this bar hosts karaoke parties every Thursday and Sunday with a lounge-style space upstairs where you can feel free to stay for a chat, a drink or even a flirt. District V. Szép utca 1. near Ferenciek Tere M3 or Astoria M2 metro station. Open every day from 5pm to 5am.

www.habrolo.uw.hu

WHY NOT? CAFÉ AND BAR

Famous for its bustling crowd and its friendly, inviting atmosphere, Why Not? has a legendary status in Budapest and it is partially due to its amazing location overlooking Gellért Hill on the Danube. This bar is a very good place to start off your evening and to experience one of the major players in Budapest's gay scene. District V. Belgrád rakpart 3-4. near Fővám tér M4 metro station or 47-49 tram station.

www.whynotcafe.hu

CLUBS & PARTIES

TEMPORARILY SUSPENDED

ALTEREGO BAR & LOUNGE

Slick, trendy club that serves as the essence of Budapest's gay scene, while remaining a relaxed place to have a drink and dance into the early hours. We would recommend the Fri/Sat drag shows with brilliant performances by Lady Dömpör and her troupe of fabulous drag artists followed by a late night chart hits party. Events schedule is available on the website. District VI. Dessewffy utca 33. near Oktogon M1 metro station or 4-6 tram station.

www.alteregoclub.hu

GARÇONS

Garçons bills itself as "underground as well as glamorous" and offers "a new era in chic clubbing". We agree. Appealing mostly to a younger crowd, the parties attract big name guest DJs and a busy crowd looking for a good time.

www.facebook.com/garconsbudapest

HELLO

One of the coolest parties in town. A chic, young and fun-loving audience comes together to celebrate and dance however they want with whomever they want. Mostly pop music and chart hits. Keep an eye open for the club photographer and get yourself immortalized on the Facebook page.

www.facebook.com/hellopartybp

OMOH

OMOH is a small piece of Berlin in Budapest for technosexuals and house-loving queerdos. Absolutely no pop; muggy and dark beats dominate this serious clubbing zone. To add to the mystery, you can only enter Corvin Bar by elevator. District VIII. Blaha Lujza tér 1-2.

www.facebook.com/OMOHbp

CRUISING BARS

COXX MEN'S BAR

Discreet and cool, beneath a plain entrance room lies a hall of pure testosterone and male energy. The cellar has three full bars and a labyrinth fully equipped with cages, slings, cabins, glory holes, a prison sector, wet rooms and even a car. Look out for themed parties like military and gang-bang amongst others. Open every day from 9pm to 4am, on Friday and Saturday until 5am. District VII. Dohány utca 38. near Blaha Lujza tér M2 metro station or 4-6 tram station.

www.coxx.hu

SAUNAS

MAGNUM

Magnum is the largest sauna in Budapest and offers the following on two floors: jacuzzi, steam room, four kind of saunas, plunge pool, videos, cabins, sling, glory hole cabins, cruising labyrinth, gym, massage and free wifi. Sauna aufguss on Thursday at 5, 6 and 7 pm. Dark and naked party on Friday at 10 pm and Sunday at 5 pm. Open non-stop from Saturday 1 pm to Sunday midnight. Tickets include a towel, slippers and a condom and are valid for ten hours. District VIII. Csepreghy utca 2. near Corvin negyed M3 metro station.

www.gaysaunabudapest.com

SAUNA 69

A more conventional sauna. Finnish/infra sauna and steam room, jacuzzi, massage service, sunbeds and private rooms await your arrival. Café and internet access available. Towel and slippers are included in the fee. District IX. Angyal utca 2. near Boráros tér 4-6 tram station.

www.gaysauna.hu

SEX SHOPS

BLACK DREAM

The only fetish sex shop in the city where you can find everything from leather or rubber goodies to sportswear, underwear and toys as well. 8th district, Nr. 8-9 on the ground floor at 9 Mária Street, near Rákóczi tér 4-6 tram station

www.blackdream.hu

MORE INFORMATION:

pinkbudapest.com

ÚJRA NYITVA!

WE ARE OPEN AGAIN!

WWW.SZAUNA69.HU
IX. ANGYAL UTCA 2.

THE HALF OF IT

Sometimes you are just looking for a feelgood film or series to watch, and then you bump into a seemingly simple coming of age story that you have to write about. The stories of growing up also including a coming out have multiplied recently, with a wide repertoire ranging from teen comedies with lowly humour to deep psychological drama. The Half of It is a romantic film with a wry sense of humour that balances comedy and drama in very high quality.

Ellie Chu (Leah Lewis) is the top student of the local high school in Squahamish (don't look it up on a map), where she writes papers for her schoolmates... for money. She lives with her father, a railway engineer who came to the United States with big plans, but did not trust his knowledge of English and got stuck in this small town. After the death of his wife, he sank into complete apathy. One day, Ellie gets a special assignment: one of the school football team's players, Paul Munsky (Daniel Diemer), wants her to write a love letter. The answer is a resounding no, as a love letter has to be heartfelt and personal, but because of the unpaid electricity bills, Ellie is forced to change her mind. The recipient is the daughter of a local reverend, the educated and beautiful Aster Flores (Alexxis Lemire). There are only two things wrong with this: on the one hand, Aster is the girlfriend of the handsome and rich captain of the football team, and on the other hand, Ellie is in love with her.

The opening monologue is a quote from Plato's Symposium, which depicts a friendly contest of speeches given in praise of Eros, the god of love and desire, by a group of notable men

attending a banquet, including the philosopher Socrates among others. The comic playwright Aristophanes says that we spend our lives looking for our other half who can be of the opposite as well as the same sex. According to him, in primal times people had doubled bodies, with faces and limbs turned away from one another. These spherical people planned to set up on the gods, so Zeus decided to cripple them by chopping them in half, separating the two bodies. Ever since then, people feel a desire (Eros) to find their other half. The title of the film refers to this mythological phenomenon.

Ellie always guarantees that the papers she writes won't be graded worse than A-, while every teacher knows she's writing them. Now, however, she has to write a love letter without any experience in the field of romantic affection. As a Chinese person, she has a strong compulsion to prove herself, her everyday life is made up of learning and taking care of her father without any reproach. She has some feelings for Aster, who, in addition to dating a boy, has now become the target of another boy's infatuation. The letters quickly follow each other, the harmony between the two girls is perfect, while

Paul cannot escape his fate either: he has to offer the same in a personal encounter as in writing – and he cannot hide the fact anymore that he is not a man of words.

The central theme of the story is the search for happiness, finding the other half of us, that is, the one with whom we become a complete person. It all happens in a small community from which seemingly everyone wants to get out, but no one actually does. Many were born here and have never been anywhere else in their lives; others saw this place as a temporary solution, but they never got any further. Ellie is encouraged by her teachers to continue her studies and apply to college, but she feels obligated to stay with her father, who is crippled by his self-pity and who doesn't even really know her despite the time they have spent together. In contrast, Paul is a simple-minded but decent boy who ranks low in his family, so despite his innovative ideas, he has no chance of upgrading his family's business dating back decades. Aster is a sensual and educated girl who gets little love at home; her parents have practically already married her off to the "cool guy". The three young people get in touch with each other in such a way that neither of them fully reveals their real intentions in front of the other.

The film seeks to answer the question of what makes us believe that we have found our other half in someone. What is it that we can use to arouse interest in the other, and what is it that we can use to sustain it? At first glance, Aster is beautiful, Ellie is smart, and Paul is kind, which is enough to start something in them (it will still get complicated during the whole runtime of the movie), to take steps and make gestures towards the other. But how did these simple images of them emerge, to what extent is the family, the community, and themselves responsible for them?

In this place in the middle of nowhere, where a train passes only twice a day and where everyone goes to church on the weekends, it may not seem like a good idea for a young girl of Chinese descent to love another girl, but despite all the difficulties, the message is positive. As viewers, we feel that we are also part of something important, something good. It's easy to identify with the characters and to empathize with them. Even though they are teenagers, we can enjoy their story as adults because they convey real, honest feelings and thoughts that many of us have experienced. The atmosphere is a bit depressing and the whole situation is seemingly hopeless, but it is often aided by humour, while not making jokes about things at all like, say, in the film *Booksmart*. Resembling a bit of *Cyrano*, *The Half of It* also has an essence similar to that of *Lady Bird* and *The Farewell*, but if I had to name just one movie, I'd say it's a cleverly written girly version of *Love, Simon*.

Screenwriter and director Alice Wu studied computer science at MIT and Stanford University. She left a job designing software at Microsoft to write and direct her first film, *Saving Face*, which propelled her on a journey in filmmaking as well as coming out as a lesbian (her mother didn't talk to her about

it for two years). Premiering at the Toronto and Sundance Film Festivals, *Saving Face* toured the world's LGBTQ (and Asian-American) festivals, where it received several awards and nominations. The film was released on DVD in Hungary in 2005. Audiences had to wait 16 years for her second film. Debuting at the Tribeca Film Festival, she received a Founders Award for Best U.S. Narrative Feature, while Daniel Diemer was nominated for Best Actor.

Alice Wu's film seeks to differentiate between friendship and love, "liking" and "loving" someone. Analysing the deepening relationships by getting to know the other, she presents the problems, emotions, thoughts, desires and fears of young adults. As the characters become more and more complex and mature in front of us, so do the issues listed above. Will the truth be revealed, and if so, what kind of path will it set for our heroes? Even if we don't find our other half in someone, a new acquaintance will definitely have an effect on us – enrich us or serve as a lesson, and help us in our further search. *The Half of It* is a completely family-friendly piece in which there are maybe two kissing scenes, yet it smuggles same-sex love into the story so imaginatively and lovingly that it's definitely worth devoting time to – because it's much more than the umpteenth comedy on the subject.

Author: [Ádám Horváth](#)

| **Comedy, Drama, Romance** |
 | **USA, 104 min, 2020** |
 | **Rating: PG-13** |
 | **Directed by Alice Wu** |
 | **Produced by Alice Wu, David Bausch, Blair Breard, Anthony Bregman, Erica Matlin, Gregory Zuk** |
 | **Screenplay by Alice Wu** |
 | **Featuring Leah Lewis, Daniel Diemer, Alexis Lemire** |
 | **Edited by Ian Blume, Lee Percy** |
 | **Music by Anton Sanko** |
 | **Cinematography by Greta Zozula** |
 | **Released on 1 May 2020 on Netflix** |

A full-page photograph of a young, muscular man with a very low body fat percentage, showcasing his abdominal muscles. He is shirtless and wearing light grey shorts, standing on a pull-up bar at an outdoor gym. The background consists of lush green trees and a clear blue sky. The lighting is bright, suggesting a sunny day. The man is looking slightly upwards and to the right with a neutral expression.

**SAFE OUTDOOR PLANS
THAT BUDAPEST
HAS TO OFFER POST
COVID-19**

All right, let's start by setting the record straight: we aren't really in the "post" phase of the virus, so extra care and responsibility are needed, or we could face another round of isolation. But after finally having some of the restrictions lifted and staying home in the past few months, we deserve some time outside to enjoy the good weather and give ourselves a little bit of a break from the couch.

This is why we've decided to bring you some ideas that are perfect for enjoying some time outside, while still managing to be safe and keeping the recommended social distance. And you can even skip the facemask! (Although we recommend you keep it with you at all times and always wear it in shops, supermarkets, public transport, etc.).

BUBI RIDE

If you already own a bike, you probably don't need us to tell you about biking in Budapest. But if you don't and you would like to take the opportunity to do something different, you can give a try to BUBI. The name stands for Budapest Bike and it is a quick urban transport alternative, a bike sharing system where you can take a bike from any of the docking stations around the city for a pre-paid access fee, and go for a ride whether you prefer the flat city streets in Pest or the hilly trails in Buda.

CAR CINEMA

Besides the Panam Car Cinema on the rooftop of the Árkád shopping center, a new social distance-friendly cinema has opened in Budapest in June. The traditional Budapest Rooftop Cinema has reopened as a drive-in cinema behind Nyugati Railway Station, for people to enjoy a new movie experience. Both have websites available where you can find their program and purchase your tickets. We recommend you to check in advance to know whether the movie will be screened in English.

If you don't have a car, Budapest Rooftop Cinema is cooperating with MOL Limo and has cars parked on site that can be rented for two people, for the same price of bringing your own car.

GYM PARKS

If you managed to stay active at home with some home workouts or outdoor cardio, kudos to you! But if by any chance being locked up wasn't motivating enough for you and you still prefer not to go to the gym, the good news is that all the parks are now open, including the outdoor gyms that you can find all over the city. They will be a good challenge

and the opportunity for you to try calisthenics and bodyweight exercises that you've probably never tried before.

Pack your sanitizers, clean the bars and get to it!

SUMMER SPORTS

Speaking of being active, fortunately the Danube and the towns near Budapest offer perfect alternatives for things you can do in a single day, without having to go on a long journey. There are plenty of places that offer sports like kayaking, biking, hiking, canoeing and other options that you can do with your friends while still keeping a safe distance.

Zebegény, for example, is located just 60km north of Budapest by the Danube and has companies that offer all of the sports and activities mentioned above. It is a great destination for tourists who want to take a break from the city, enjoy some quietness, and fresh air.

SWIMMING IN THE DANUBE

If you are looking for a nice dip in the water, Budapest might not be the safest option but, once again, one of the great things about the city is how you can expand your options thanks to its immediate surroundings. Kisoroszi for example, hides at the tip of the Szentendre Island and is easily accessible by bus. You'll find yourself in a quiet place with an amazing panorama that includes the mountains on each side of the Danube and you can even catch a glimpse of the Visegrád castle.

The place is a natural reserve so you are not allowed to visit it by car, but if that is your chosen means of transportation, you can leave it in front of the campsite entrance and then walk all the way along the shore under the trees. Pack your sleeping bag and camp overnight on a nice summer evening; you'll not regret it.

No matter what you choose, if there is anything Budapest is known for, it is being a fun place. A pandemic won't stop it from keeping its light and fun vibe that makes it one of the most popular destinations with a wide range of options, so you can still manage to have a great summer while being responsible in these trying times.

Stay safe, everyone!

Author: Germán Henao | @germanhenao

“WE ARE NOT A FACELESS CROWD”

Three for thirty, thirty for thirty thousand

Passed by 133 votes to 57 on 19 May, Hungary's parliament has approved Article 33, a law that bans transgender people from changing their name and the gender they were assigned at birth on official documents. Since the bill was passed, there has been a huge battle for it to be dropped, and an unprecedented cohesion has developed within the Hungarian LGBTQ community. We talked to three key players in the counter-campaign about the past few weeks, the passing of the bill, and the future.

THE FIRST DAYS

"I feel like I'm going through a kind of mourning process", says Atanáz, a transgender man, Ivett's partner. They were both prepared for the government to eventually pass Bill 33, but it was a completely different feeling to experience it actually happening. "Throughout history, we have seen numerous *clausus* (a law that formally placed limits on the number of minority students, particularly Jews, at university in 1920s Hungary – Ed.) and many other deprivations of rights that ended in brutality. I had a hitherto unconscious, naive expectation towards people: I expected others to waver when a group of people is practically being erased from Hungarian society."

According to Atanáz Tálós, the overall reaction of society shows the true colors of Hungarian citizens on many levels. A lot of people's lives are filled with tension, and the resulting aggression encourages them to view the world through their prejudices — because if they can hate a group of people and stay away from them, they feel their lives are so much safer. "It's a systemic problem. The system affects the general mentality of the people by maintaining and deepening everyday tensions, and the general mentality anchors the system itself. It would take a huge amount of cognitive dissonance to be dissolved within a lot of people to change the situation."

Ivett Ördög is a transgender woman, Atanáz's partner. On the day of the parliament's decision, she was busy with a series of interviews, which she was happy about – there was something to distract her and she also felt useful. The next day, at a work meeting, where she talked to her supervisor about how well she fit into the team, she couldn't contain her tears anymore. Her joy could no longer be honest: "It's very hard for me to comprehend that I no longer feel safe in my home country because I don't know what the government's next step will be. I have lived almost all my life in Budapest, I love the city, and the worst part is that I was a Fidesz (the ruling party that proposed the law – Ed.) voter not so long ago. I regret this more than any other decision in my life."

Alex Fajt is a transgender man and a vlogger. His girlfriend stood beside him all the way in the tumultuous days around Article 33. Although Fanni is not part of the LGBTQ community, she has always considered it important to show solidarity and stand up for the community. "When she found out what the government was up to, she wanted to be immediately involved in preventing this decision. On the one hand, it was because of me, with my interests in mind, and on the other hand, it was important to her because this law not only pushed us transgender people to the periphery, but the government also sent a message to society. And it wasn't a very positive message: if you're in my way, or you're out of line in any way, I can erase you at any time." Alex was devastated in the first few hours after the news came. It took him half a day to grasp what had happened. He cried together with her girlfriend in the car, and that day, they spontaneously decorated a denim jacket. This processing mechanism has worked – as far as a method like this can work in a situation like this. "Since then, I've been trying to create, create and create. I distract myself while expressing myself, my true self in something else, since in real life, in the real world, I can't express who I am and I can't be myself."

THE COUNTER-CAMPAIGN

As one of Hungary's best-known transgender activists, Alex mostly used the power of social media to speak out. "I took part in an online roundtable discussion, distributed the hashtag #töröljéka33ast (#Drop33), and at the same time called for a petition to be signed. I created a challenge for TikTok that was shared and recreated by many who were not involved but wanted to express their solidarity. Later, I talked about the law on the TV channel RTL in their news program *Fókusz*, I gave interviews, and informed my followers through Instagram live about what the Hungarian state is up to, and I updated them about the process", he recounts.

Ivett became perhaps the most important face of the counter-campaign. She is no longer counting the interviews she has given to Hungarian and international media outlets. In addition to press appearances, she has also become the

face of Amnesty International in transgender issues. Such a huge role and the reputation that comes with it was never her goal, and she is not particularly happy about it either. But, as she says, someone had to do this: "I would much rather be Ivett, the software developer and manager who is recognized for what she achieved professionally. At the same time, I think it is very important for this community to have an identifiable face. That's what I'm trying to be." Ivett was often not alone, but with her partner, Atanáz. "Ati and I, as a trans heterosexual couple, are interesting to the media. That's not a problem either, as we are one of the few trans people who were willing to sacrifice their anonymity for the sake of the community."

It was a particularly valuable experience for Atanáz to be able to talk publicly about how deeply his transsexuality affected his life and how serious a mental burden it was. "I, too, had to work hard (with the help of a psychologist) to prevent suicide from being the automatic resolution strategy to these difficult situations. It took me a lot of self-knowledge to break away from these bad strategies, and it was an even bigger task to say yes, I was the same as many who share my fate. Now I am no longer ashamed, I say that my reaction was proportionate because it was really difficult, and I hope that saying all this will give strength to someone who does not see any other way out at the moment, but is reading these words."

THE REASONS

Atanáz feels that the goal of the counter-campaign was not to "formally educate people about the concept of transsexuality and make them learn a dry definition." Rather, it is to show that they are present and open to communication. Public engagement has been – and will be – an opportunity for transgender people to show that they are human, too. And that requires visibility. According to Atanáz, the fact that their movement finally had faces representing it was really vital during their fight: "We are not a faceless crowd. We are people with individual life stories. If you hit us, it hurts. I don't think it's possible to get those messages across without some people taking on a public role."

Visible faces really had a tremendously strong effect. On Humen Online's website, 21 transgender people have given interviews in the Transzvélemény (Transview) section, not to mention others who had appeared in public in other media of the Hungarian or the foreign press. According to Atanáz, since it is basically a minority, within which only an even smaller minority can afford to express their gender identity in public, the role of these few people is a huge achievement: "According to some estimates, up to 30,000 transgender people live in Hungary, from which around 30 people gave interviews recently. I think that these thirty

people count a lot. Especially when it comes to a minority in such a difficult situation."

Public speaking is a more complex and complicated burden than we might think, Ivett notes. "Visible involvement in the campaign makes it meaningless in some ways in achieving the goal. When I come out to a country as transgender, it is relatively difficult to switch back to living as an average woman. Of course, the majority will forget that they have seen me in an article or in a video, nevertheless, giving up anonymity for a transgender person is a huge sacrifice. That's why I can't expect others to do that." Of course, it wasn't just them who took part in the fight. It is important to mention everyone who, even if they could not appear publicly in the campaign, helped the community and the common cause in the background with their professional knowledge and enthusiasm.

For Alex, the absolute power of the government and the abuse of it was the motive to raise his voice: "I've had enough of the Orbán government wanting to play God and making decisions about people's lives whose names they don't even know. Moreover, they do not have a clue about why it is so important for us to have the sex and the name that we can identify with on our IDs. No, we are not only 'a few people'. In fact, there are plenty of transgender individuals. But their fears are understandable, as there is nothing and no one left to protect them from exclusion or possible physical abuse." If the country and the world weren't so sex- and gender-centric, we would get rid of an enormous amount of serious issues and live a lot more freely: "I'll never understand why everyone classifies the other according to what's in their pants, or why anyone even cares about this thing. In fact, I'll go further: I'll never understand why anyone is bothered when someone wants to change their sex or gender. What does a stranger have to do with that?"

THE REACTIONS

According to Alex, there is still only a small amount of people in Hungary who are familiar with the concept of transsexuality, and without knowledge, the fear of the unknown will prevail, resulting in indifference at best and hatred at worst. Because of this, the counter-campaign, however hard they fought, could not be successful. "It's hard to sensitize people in a country where the majority still thinks that transgender is when a man dresses up as a woman and a woman draws herself a beard with eyeliner. No, that is called a carnival! In Hungary the Pride parade is still identified with »fags writhing in leather thongs«."

Others see the situation a little more positively. Ivett said the counter-campaign ultimately had a good impact on society as a whole, and she felt for the first time that the letter "T" actually played a role in LGBTQ society. So far,

transphobia has popped up sometimes even in the LGBTQ community, but now something radically changed. And this is important not only because it's a nice gesture, but also because you need to be prepared for further attacks. To everyone, to anyone: "We have a common enemy and we can only win together. However, no one should have any illusions: if the government is done with trans people, other groups will follow. That is why perhaps it is not just the LGBTQ that needs to form a unified front, but we also need to cooperate with feminists, Roma people, Jews, single mothers and everyone else that this government is trying to use as a scapegoat."

THE FUTURE

Athanáz and Ivett decided to leave the country. Although the proliferation of nationalist politics in Hungary definitely wants to plant in our heads that LGBTQ people are not ordinary Hungarian citizens who do not even experience Hungarian identity, this is not the case. Atanáz is a perfect example of this: "I graduated with a degree in Hungarian language studies, among other things. An integral part of my identity is my attachment to Hungarian language. Hungarian is not just one of the countless languages in the world – for me, it is the language in which I express my deepest, most intimate feelings. I feel that my greatest homesickness will be related to the language."

Saying goodbye is also hard for Ivett: "I never thought that one day I would simply flee the country and leave with the possibility of never returning home. It hurts a lot because even though I'm semi-German and Swabian culture had a defining influence on me through my grandmother, I still lived here for the first 40 years of my life. I belong here. Now I am being chased away, despite everything I have given to this country. I am sad because I have to join the ranks of Hungarians who have not left the country voluntarily. Sure, there are those who will say good riddance, but many thought the same about John Neumann."

Alex doesn't want to accept the possibility of moving abroad. "I can't accept the fact that the country I was born in, where I grew up and lived for 25 years is so brutally pushing me out. It's impossible." Despite this, he accepts and understands if someone else decides to do so, because, as he says, the transgender community has become homeless in Hungary. But he would rather continue the struggle in his home country. "What about the generation we leave behind? Are we really letting this country decide who you can and can't be? I won't let that happen."

"No oppression has lasted forever before", says Ivett, who says the law will be revoked one day. The question, then, is not whether there will be a chance to legally change sex and name again, but how many Hungarian citizens' lives will be ruined or even ended while this is happening.

Alex sees the situation more grimly. According to him, we have come to a point by the parliament voting for and signing the law, after which it is no longer enough for the same people to appear publicly, whom the majority already knows anyway. Transgender people were abandoned in Hungary in May. "Not only the right but also the hope was taken away from us. My relatives said that I should stop my public appearances, that I should not bring more shame to my family, and that I should keep a low profile from now on because then I can go on living here. When your own family does not stand by you and fights for your rights, from whom do you expect redemption? From the 'caring' state who doesn't even know you exist and doesn't care that this law can ruin your life?"

THE DOCUMENTS

But Alex doesn't give up – and doesn't even think about listening to his family. He will continue his public appearances, he will not keep a low profile, and ready to "bring shame on his family". "Because that's me", he says. "Even if I don't have an official document about it, I'm Alex Fajt – a person who lives his life as a man and no one but me can decide that."

Atanáz has trust in a brighter future, but he gave up the fight. As he says, he simply has no more energy for it. He wants to leave the country with Ivett as soon as possible. In Hungary, it was never possible to apply for a sex correction. He was previously married, filed for divorce in 2019, and the divorce was finalized in February 2020. Although he obtained the necessary psychological, psychiatric and gynaecological expert opinions, he could not apply for legal sex correction as a married person under Hungarian law, as same-sex marriage is not permitted. The law does not serve us – we should be accustomed to it by now. He could still have applied in February, but before that he wanted to get his premarital name back, for which he would have had to make more appointments – and appear in person. This, in turn, has been prevented by offices closed due to the coronavirus. He won't try again in his home country. But he doesn't give up on officially becoming who he really is.

Ivett feels the same. "I won't rest until Ivett is stated as my name on all of my official documents." In Germany, some documents can be acquired without citizenship, but for a complete change of sex and name, you must also be a German citizen, which can take up to ten years to obtain. Ivett and Atanáz will remain Hungarian citizens until then – and Ivett will continue to try to enforce his rights as a Hungarian citizen.

Author: Ádám András Kanicsár | @kanicsar

AH

AXEL HOTELS

■ we are heterofriendly ■

welcome
back to
Axel Hotels

we
are
open!
barcelona and berlin

Enjoy your favourite hotels and meeting point again.
We will inform you shortly about the upcoming reopenings...
stay tuned!

At Axel Hotels, we ensure you will be safe and properly protected,
giving you the welcome you deserve.

book now and get an exclusive 10% off
booking through our Axel website!

www.axelhotels.com

free
cancellation

MAGAZIN

SERVING THE LGBTQ COMMUNITY FOR 8 YEARS

nummen

FREE | VOL. 8, ISSUE 4

WE ARE NOT A FACELESS CROWD

Atanáz Tólos,
Ivett Ördög,
Alex Fajt

